

EVANGÉLIUMI HIRNÖK

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the
Hungarian Baptist
Union of America

JÉZUS MONDÁ: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogányok között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar
Baptista Szövetség
hivatalos tudósítója

ADNI.

AZ EMBER hajlama kapni, hogynem mint adni. Az ajándék elfogadásába nem fárad bele olyan hamar senki, mint az adásba. Ez nemcsak az emberekkel szemben van így sokaknál, hanem még a jószágos Istennel szemben is. Amint másoknak nyomora szájalomra, áldozatkészégre serkent, az alacsonyabb lélekkel bíró becsukja a szemét, fülét, — hogy ne lásson, ne halljon s így aztán nem kell tenni semmit éretjük. Az isteni Mester pedig arra törekedett, hogy követőit magasabb színvonalra emelje. Határozottan tanította: "Adni üdvösebb, hogynem venni.. Adjatok, néktek is adatik!"

Ma a föld népei közül milliók éheznek, nyomorognak. Sokan ezek közül éhen pusztulnak. De még ezeknél is többen vannak a lelki nyomorban, akiknek szemük van, de nem látnak fülük van, de nem hallanak s nem jönnek Jézus Krisztushoz, hogy meggyógyítsa őket.

Amint az ember kettős életet, u. m. testi és lelki életet él, aszerint a kötelességei is két részre oszlanak. Azonban a lelki és nem a testi az első. Jézusnak a programja ma is ugyanaz: — Megmenteni az embernek hallhatatlan lelkét. Mit adunk évente az Evangélium hirdetésére?

Des Moines Iowa-ban egy fiatal ember, Billy Sunday evangélizálása alatt megtért és a baptista gyülekezetben megkeresztelkedett. Egy hónappal később kérdezték: "Mennyit ad ez évben a gyülekezet támogatására? — Legkevesebb 12 dollárt, amit a tehetségesebb tagok tesznek?" — Erre az ifju így szólt: — "12 dollárt egy egész évre, az én Uram országának építésére, hiszen még én a világban voltam, egy éjszaka többet elmulattam. Ezért Isten Anyaszentegyházára most adok 100 dollárt és az év hátralévő részében pedig 237 dollárt." És ehhez még azt a megjegyzést is tette, hogy: "Nekem Istennek kegyelme sokkal többet ér ennél és kötelességem gyülekeze-

A DETROITI KONVENCIO EMLÉKEI

AZ ISTENTŐL gazdagon megáldott detroiti konvencióról szeretnék röviden megemlékezni. Ez évben nagyon vágytam a testvéri lelki közösséget, mert már három éve nem voltam konvención. Vágyam teljesült s reménységemen felül áldott meg az Isten.

Augusztus 21-én reggel 7-órakor érkeztem a templomhoz, amit nagyon könnyen megtaláltam, pedig féltem, hogy nagyon nehezen fogok odatalálni. Most is úgy tapasztaltam, hogy a jó Isten vezeti azokat, akik Őt segítségül hívják.

A templom ajtain ez az irás volt felszegezve: "Kopogtass és megnyitattik." (Házigazdánk ezt az éjszakát érkezőknek szánta.) S valóban, kopogtatásomra megnyílt az ajtó s egy testvér mosolygós arccal fogadott. Kish Sándor gondnok testvér volt ez. Amikor pakkáimam leraktam, azt kérdeztem a testvértől: hol lehet itt reggelizni? A testvér elvezetett és megmutatta a helyet, hol jól megreggeliztem.

Amidőn a templom felé tartottam, egy régenlátott testvér szólított meg angolul s azt kérdezte tőlem, hogy hol van a magyar baptista templom? Utbaigazitottam s mire a kocsiról lepakkolta holmiját, én is a templomhoz érkeztem, de

tem által prédikáltatni az evangéliumot azoknak, akik még lelkileg a halál árnyékában vannak, hogy nekik is felragyogjon Krisztus. — "Abban dicsőíttetik meg az én Atyám, ha sok gyümölcsöt teremtek." Ján. 15:8.

nem tudtunk egymásra ráismerni. Kezetfogtunk és — megkérdeztük egymás nevét. Amikor bemutatkoztunk egymásnak, akkor néztünk nagyot, hogy milyen változáson mentünk át az elmúlt években. Ennek a testvérenek, amikor utoljára láttam, szép, katonás fekete bajusza és boglyos göndör haja volt és — most sem a bajusz, sem a haj nincsen a helyén. A bajusz lekerült, a haj elhullott s ami megmaradt belőle, az őszbe borult s így nem tudtam ráismerni. Viszont én is ilyenformán tűntem fel néki. Eszembe jutottak az énekíró szavai: "Változás és romlás dul mindenütt." Ez a testvér Rev. Stumpf Lajos volt!

A végrehajtó bizottság gyűlése d. u. 2-órakor, áhitattal vette kezdetét, amely konvenciókat illő komolysággal vezette be. Azt tapasztaltam, hogy mikor egymást köszöntöttük a találkozás alkalmával, mosolyogtunk és nevtünk, — de amikor a szentügyek tárgyalásaihoz fogtunk, mindenkit szent komolyság szállt meg és mindent az Isten Lelkének komoly vezetése mellett igyekeztünk intézni. — Egy ilyen áldásos gyűlésen sem vettem még részt... Talán azért, mert már valamennyien komoly, idős keresztyénekké váltunk, vagy talán azért, mert mindnyájan éreztük korunknak rendkívüli fontosságát. Érezni lehetett Isten Lelkének közöttünk létét. A gyűlések, amelyeket mindig áhitat vezetett be, oly áldásosak voltak és oly keresztyéni rendben történtek, hogy lel-

künk sok gyönyörűséget talált bennük.

Az esti evangélizálás nemcsak jó, hanem egyben remek is volt. Ugy tapasztaltam, hogy prédikátor testvéreink nemcsak a tudományra és ismeretekre bízta Isten ígéinek hirdetését, hanem a titkos kamarában, imádsággal készültek el az ige hirdetésére és a legjobbat hozták a hallgatóságnak. Így van ez jól, prédikátor testvéreim! Többet kell térden lenni s úgy készülni az Isten beszédeinek hirdetésére, mert akkor sokkal közelebb férközhet az ige az emberi szívhez, — HITBŐL, HITBE.

Csodálkoztam Petre Adalbert házigazda testvéren, aki fogadó bizottságának az élén csodálatos és szép munkát végzett. Nem hiába — székely fiu ő is! A székelyek szembenéznek még a lehetetlennel is. Nagyszerűen és kielégítően szálalásolta el a nagyszámu delegátusokat és vendégeket. Engem és más 8 társamat a közeli Imánuel Baptista Templom egyik nagytermébe küldött, amint régen Sámuel próféta, — a templomban laktunk. Nagyon jó helyünk volt. Rev. Kinda testvér meg is jegyezte: "Mióta konvenciókra járok, ilyen jó helyem nem volt." Nem kellett nagyon alkalmazkodni a szokásokhoz, mint az otthonokban. Mindenki a magával hozott szokásokat gyakorolhatta. Köszönjük az Urnak és a testvéreknek ezt a jó helyet.

Ahelyszüke miatt nem említetek meg minden előadót, de megemlítem Gruber testvért, aki az Ur igéi mellett, bevezetett minket az atomkor kellős közepébe. Nagyon tanulságos és élvezetes prédikáció volt. Vasárnap este pedig Fodor testvér, a filozófiáján keresztül hirdette Isten beszédét. Áldással hallgattuk az összes előadókat. Áldja meg az Isten, hogy mindig örömmel álljanak elő az Ur isten képviselésében.

AUGUSZTUS 26 életemnek egyik legboldogabb napja volt. Ezen a napon teljesült életemnek azon vágya is, hogy a nagyon sokat

emlegetett, szeretett AGGMENHÁZUNKAT megláthattam. Legegyen szabad azt mondanom, amit régen Séba királynő mondott: — "Még a felét sem mondták meg nekem." Gyönyörű hely. Megfigyeltem az érkező testvéreket, akik így nyilatkoztak sorban: "Óh, milyen szép, óh milyen gyönyörű, óh milyen remek hely!" Mind a három jelző fedi a valóságot. Én még tovább mentem ezektől is. Megkérdeztem a bentlakó öreg testvéreinket, hogy meg vannak-e elégedve az otthonnal? Mindegyik megelégedését fejezte ki. Azt ajánlтам a vezetőségnek, hogy csináltassunk színes levelezőlapokat az intézetről és azt küldözzük el egymásnak alkalomadtán.

Most még azokhoz szeretnék pár sorban szólni, akiknek nevét nem láttuk az adakozók sorában. Azoknak sorában, akik gondoskodnak

Tudsz-e szeretni?

SZERETNI nem tud minden ember,
A lélek drága gyöngye ez,
Melyet a testtől senki sem nyer,
Csupán csak Isten adja ezt.

Szeretni tudni: kincs a mennyből,
Mely gazdaggá tesz igazán;
Mellelte oly kicsinyre törpül
Minden művészet, tudomány.

A gőg, kevélység meg nem érti,
Hogy az valóban létezik,
De mely kebelben elkezd égni,
Az érzi édes szent tüztét.

Szeretni Istent és embertársat
Szolgálni, tenni szívesen,
Irgalmat, üdvöt nyújtani másnak,
Dicsérni Istent szüntelen.

És átkarolni gyengédséggel
Ellent s barátot boldogan;
Szeretni nem tud minden ember,
Csak kibén Isten lelke van.

Tekints csak fel a Golgotára,
Ott látod Jézust, hogy szeret,
Felvette bűnödöt magára
És érted önként szenvedett.

Óh szív, kíváncsi e drága kincsből,
Ha kell, forrását megleled:
Istennek örök szerelméből
Merithetsz hittel eleget.

arról, hogy egy darab vajaskenyér jusson elhagyatott öreg testvéreinknek is.

ADAKOZÓ TESTVÉREK, A MUNKÁTOK NEM VOLT HIJÁBAVALÓ! Pénzeteiket jól fektették be. **Ne szünjetek meg támogatni ezt a nemes intézményt!** — Hadd lássunk mennél több nevet az évi jelentésben a szentek nevei között, mert akik tettel is gyakorolják a szeretetet, azok a szentek táborához tartoznak. Lehet, hogy némelyek — valaki vagy valami által félre lettek vezetve s ezért nem támogatják közös intézményünket. Vagy az a téves felfogás vezette őket: hogy adjon, akinek sok van. Vagy pedig ez: Minek adjunk, hiszen azt úgy sem használják fel úgy, ahogy kellene.

Testvéreim, melegen ajánlom néktek azt, hogy vegyetek alkalmat magatoknak és látogassátok meg ezt a kedves Otthont! Ahol drága öregeink laknak — és egészen biztosan másképpen fogtok gondolkodni a helyzetről.

Egyik öreg testvérünktől azt kérdeztem: Mondja, bátyám, milyen a gondviselés hétköznapi? — mert ez a nap ünnepnap volt az Aggmenháznál. — Azt felelte, hogy kitűnő ellátásban részesülnek.

Egyik reggel ott ültem az ebédlő asztalnál, amikor öregeink reggeliztek. Gondnok testvérünk felhívította az egyik öreget arra, — hogy egyen tojást is. Az öreg így válaszolt: Ennék, ha volna. Pedig a tál rántotta előtte volt. Testvérek, amikor megöregszünk, sokszor azt is látjuk, ami nincsen és viszont: gyakran nem látjuk azokat, amik szemünk előtt vannak. Ilyen emberekről viselünk gondot intézetünkben.

Testvérek! Öntözzük a kedves virágot, mert ha nem tesszük, elszárad. Örömtől áradozik majd a szívünk, ha a jövőévi adakozók sorában látjuk a baptista testvéreink tisztas táborát. Testvéreim! az igében ez található: "NEM BESZÉDBEN ÁLL AZ ISTEN ORSZÁGA!" Szeretettel:

SZÁSZ János, Canton, O.

NEM RÉSZESITIK A BAPTISTÁKAT

a közös adományokból.

FELHÁBORODÁSSAL vettük tudomásul, hogy a közös segélyadományokból nem részesítik segélyben a baptistákat Magyarországon. Mindig tudatában éltem annak, hogy az emberi sziv megromlott és nagyon kevés erény és jóság van az emberek életében, — de arra még gondolni sem mertem, hogy emberek, magyar emberek, szenvedő és nélkülöző testvéreiket kinullázhassák olyan segélyből, amit amerikaiak és magyarok: általános segélyre gyűjtöttek össze.

Lapunkban mindig készséggel adtunk helyet az Amerikai Magyar Segélyakció közleményeinek és — minden más magyar mozgalomnak is azzal a meggyőződéssel, hogy a mai időkben minden keresztyén embernek, egyházban és egyházon kívül élőknek, egyformán, — kötelessége segíteni embertársain, de — főképpen a testvérein. Sok cikk jelent meg ilyen gondolattal az Evangéliumi Hirnökben. Állandóan buzdítottuk testvéreinket arra, hogy adakozzanak, ismét csak adjanak, mert emberi élet megmentéséről van szó. Sokszor beszéltünk szószékeinkről is arról, hogy milyen szörnyű nyomorral küzd az óhaza népe és hogy még erőnkön felül is segítenünk kell őket. Ezek a buzdítások nem hangzottak el hiába. Nagyon szépen felkarolták testvéreink a segélyügyet Amerikában. Ennek egyik legszebb bizonyítéka az a levél, amely egyik kollegámtól érkezett hozzánk s amelyben többek közt, a következők is olvashatók:

“Az óhazai segélyre idáig gyűjtöttünk \$1,680.00-t. Gyűjtöttünk és elküldtünk 2,400 font ruhanevet; 1,100 font élelmet, 340 pár cipőt és 6 csomag orvosságot.”

Határozottan tudjuk, hogy ez a gyűjtés és sok más gyülekezetünk gyűjtése is, leginkább a közös akción keresztül jutott át Magyarországra és mégis kinullázták a segélyből lelki testvéreinket.

Mélyen fájjaljuk ezt az emberte-

len eljárást. És ezért: kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy vagy azonnal elintézik ezt az ügyet a közös akciók és kikövetelik a sérelmek orvoslását az óhazai vezetőségtől, — vagy pedig kilépünk a közös segélymozgalomból és kilépé-

KÖSZÖNET!

AZ AMERIKAI Magyar Baptista Szövetség és azok tisztviselői nevében ezuton is hálás köszönetünknek óhajtunk kifejezést adni, a detroit-i gyülekezetnek, a tisztviselőinek és kedves pásztorának mindazokért a nagy áldozatokért, amiket 39-ik konvenciónk érdekében meghoztak. Konvenciót fogadni sohasem könnyű dolog, de különösen nehéz a jelenlegi körülmények között. Éppen ezért, sokszorozott hálával és köszönettel tartozunk a detroit-i testvériségnek áldozatkész-ségükért és szeretetükért.

Igazán rendkívül áldásos volt a konvenciónk és az elért sikerért, a békés, boldog együttlétért, elsősorban az Urnak mondunk hálát és köszönetet, — de hálások vagyunk a detroit-i gyülekezetnek, jóakaratu barátainak, különösen a szorgos munkásoknak, tisztviselőknek s a gyülekezet kedves pásztorának, akik mindent elkövettek, hogy mindeneket a lehető legjobban intézzenek el, a konvenció delegátusainak jólétéért. Mindeneket méltányolunk és mindenekért köszönetet mondunk. Az Ur pótoljon vissza minden anyagi áldozatot is, amit a vendégfogadó családok meghoztak a vendégek elszállásolása és ellátása érdekében. Szeretettel gondolunk vissza nemes cselekedeteikre és sokáig nem fogjuk elfeledni azt a szívéllyességet, — amivel velünk szemben viseltettek, a konvenció ideje alatt. Az Ur áldása nyugodjék meg a detroit-i gyülekezeten és annak kedves pásztorán. Ezt kívánja szivből, testvéri szeretettel,

BALLA György
a konvenció volt elnöke.

**SZEREZZEN MINDENKI EGY ÚJ
ELŐFIZETŐT LAPUNKNAK!**

sünket nyilvánosan is megindokoljuk az összes amerikai magyar újságokban.

Hogy ez a szomorú dolog valóban megtörtént, ime, itt közöljük Dr. Somogyi Imrének, a magyarországi Baptista Szövetség elnökének, fájdalmasan dokumentáló levelét:

“Csak közvetlenül nekünk címzett és egyenesen hozzánk küldött adományok (pénz vagy csomag) jut el hozzánk. A közös akció vonalon küldött adományokból MI NEM LÁTUNK semmit, mert bennünket, kik országunkban kevesebben vagyunk, kizsorigatnak mindenből. Akár a Hungarian Reliefről, — akár az UNRRA hozza a dolgokat, csakis a nekünk küldött dolgokat kapjuk meg. Inkább áldozzanak valamit a küldők, mert — ha az UNRRA hozza a dolgokat, csakis ő osztja ki és ez bennünket kárral sujt. Fel sem vettek bennünket az UNRRA bizottságba. — **RAJTUK KERESZTÜL MINDEN IDEGEN KÉZBE JUT.** Tudomással bírok arról, hogy sok áldozatot hoztak amerikai lelki testvéreink a közös magyar akcióra; mi nem is sajnáljuk. — **DE, HA AZT AKARJAK,** hogy adományuk BAPTISTA TESTVÉREIKHEZ JUSSON: küldjék egyenesen hozzánk, mert másképpen ruha, élelem segítség nélkül maradunk, áldozataik dacára.”

Igaz, hogy magyarembereket segitünk adományainkkal s nem is nagyon fontos az, hogy kik kapják a segélyt, — mégis fáj nekünk, baptistáknak az, — hogy amikor — itt, Amerikában a mi és az angolnyelvű egyesületeink is adakoznak a közös segélyakción keresztül, — Magyarországon a baptistákat, akik éppen úgy rá vannak szorulva a segítségre, mint a zsidók, katolikusok és mások, — kisemmizik a segélyből. **AZONNALI INTÉZKEDÉST KÖVETELÜNK!**

PETRE Adalbert, szerkesztő.

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
7 East Buchtel Ave. Akron, O.

Megjelenik havonta kétszer

Felelős szerkesztő—Editor-in-Chief
Rev. Adalbert M. Petre
955 Merrill Ave. Lincoln Park, 25
DETROIT, Mich.Társszerkesztő — Assistant Editor:
Rev. Gabriel Petre
350 Austin St. — Buffalo 7., N. Y.Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3, 1879.Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre: \$2.00 Félévre: \$1.00

SUBSCRIPTION FEE:

\$2.00 per year \$1.00 per half year

**A SZERKESZTŐ
ROVATA**

MIT JELENT JÉZUS NÉKEM?

A JÉZUS név nem egyedülálló az emberiség történelmében. Pál apostol, misziós utjában találkozott egy ördögös, hamis prófétával, akinek Bar-Jézus volt a neve. (Csel. 13:6.) Görögben: Jézus, Józsué vagy Jezsué nevek értelme egy és ugyanaz. Azonban sem Jézus születése előtt, sem utána, senki sem volt az emberek közül olyan méltó erre a névre, — mint Jézus. Senki sem tudta úgy ennek a névnek a jelentőségét úgy betölteni, — mint ő.

Nagyon sokszor nem a név számít, hanem a személy, aki azt viseli. Hiába van valakinek meg a szép neve, ha nincs neki karaktere. A névnek rendeltetése mindig az volt, hogy az által megjelöljük és megismerjük a személyt. Az Istenség második személyét is ezen a néven ismerjük, de a név jelentősége, mégis felül-emelkedik minden más néven, mert a név

mögött van egy személy, Akit nemcsak a próféták és apostolok bámultak, hanem bámul minden időben, minden őszinte hívő.

Midőn valaki megérti csodálatos szeretetét, miszerint elhagyta a menny dicsőségét és önzetlenül lejtött erre a bűnös világra szenvedni és meghalni az ellenségeiért, — kezd Jézus neve édes és drága lenni előtte.

Jézus az élő Istennek egyetlen egyszerű Fia, az emberiségnek páratlan barátja, Ki a bűnnek átkát magára vette és felvitte a golgothai keresztre, az ember helyett. De ő még ennél is több az én részemre. Jézus az én személyes Megváltóm s mindennapi segítőm. Csak ő általa vagyok képes győzni a mindennapi kísértések felett. Ő általa fogok győzni a Sátán és a halál felett. Az ő nevében imádkozom mindennap az Atyához; kérek Tőle bocsánatot gyarlóságomért és kérek áldást, az élet folytatásához.

Ő közbenjáróm az Atyánál és szószólóm vagy pártfogóm most és majd az lesz akkor is, amikor szemtől-szemben látjuk nemcsak Istennek orcáját, hanem a mi egész ÉNÜNKET is. Mikor szégyelni fogjuk magunkat előtte azért, hogy olyan gyarlók voltunk, hogy kicsinyhittűek voltunk, anyagiasak, önzők és lelkivakok. Ezért, az énekíróval, ezt mondom:

Jézus egész világ nekem,
Élet, öröm s vigasz.
Ő az erőm nap-nap után,
Senki sincs olyan igaz;
Ha nincs erőm, hozzá megyek,
Mert senki más nem segíthet,
Ha bus vagyok — Ő vigaszt ad;
Jézusom. (P.G.)

VÁLTOZNAK A SZERKESZTŐK

AZ EVANGÉLIUMI Hirnöknek két évig voltam főszerkesztője. Habár nem is nagy a lapunk, — nehéz munkám mellett, — éppen elég feladat volt részemre a lap szerkesztése. Sokszor éjjeli pihenésemet kellett feláldoznom a cikkek írása, és átírására s a legjobb igyekezetem dacára is sokszor megtörtént, hogy pár nappal késett a lapunk.

Az október 1-i számmal kezdve, azonban, lapunk új kezekbe jut s amenyiben új főszerkesztője Akronban lakik, ahol a lapunk készül, — várható, hogy nemcsak jobb és szebbkivitelű lesz az Evangeliumi Hirnök, de pontosabban is fog

megjeleni a jövőben. Ez anyival inkább valószínű, mert a lap társszerkesztője, Fodor Gábor prédikátor testvér is a közelben, Youngstownban lakik és így ő is közvetlen érintkezést tarthat fenn a nyomdával.

A rövid két év alatt, szívemhez nőtt a mi kis hivatalos lapunk, amelynek szeleme és nivója fölött őrt álltam s most, midőn vállnom kell tőle, — szinte rosszul érzem magam. Szerettem volna folytatni ezt a szép munkát, de elfoglaltságom nem engedi meg. Vigasztal azonban az a tudat, hogy jó kezekbe kerül és hogy Isten áldása fogja követni a lapnak azt a hivatását, amit hivatva van végezni a keresztyén otthonokban, olvasó táborunk soraiban.

Legyen szabad a lap szerkesztésével kapcsolatban, — most, mikor távozik, — egy új eszmét megpendítenem. A következőt:

Az Evangeliumi Hirnök addig, — amíg annak szerkesztését s az azzal kapcsolatos irodalmi ügyek kezelését, át nem adjuk egy arra hivatott embernek, — soha nem lehet olyan, mint amilyennek lennie kellene. — Akármilyen lelkipásztor legyen a szerkesztő és társszerkesztő, a lap körüli munka mindig másodrendű lesz a kezében. Mindig — vagy legalább legtöbbször, — sietve kell elvégeznie ezt a munkát, mert hát, hiába, de a gyülekezeti munka az első. Ezért lapunknak szenvedni kell és szenved vele az olvasóközönség is, mert: vagy nem kap olyan anyagot, amilyent kapnia kellene, — vagy pedig késve kapja kézhez a lapját. Sok esetben az ügykezelő sem végezhet olyan pontos és gyors munkát, mint amilyenre szükség volna, mert hiszen ő is lelkipásztor és a lappaljáró munka, — nála is másodrendű dolog. De, ha egy arra termett ember CSAK EZT végezné, — meggyőződése, hogy minden jobb és pontosabb lenne.

Persze, azt kérdezzük, hol van ilyen ember és hol van a pénz arra, hogy a szerkesztőt fizethessük? Szerintem, emberünk is, pénzünk is van hozzá. Csak az első év lenne nehéz, már a második évben kifizetné magát. Októbertől kezdve az E. H. szerkesztése és az irodalmi ügyek kezelése, bele fog kerülni egy évben 680-700 dollárba. A Szövetség abban a helyzetben van, hogy az első évben áldozhat a szerkesztő fizetéséhez, de már a má-

sodik évben behozná a különbözetet a megbízott ügykezelő és szerkesztő — hirdetésekből és újabb előfizetőkől. Így az Evangéliumi Hirnök olyan szilárd alapokra kerülne, amelyeken képes lenne magát fenntartani. Együttal sok kellemetlen aggodalomtól mentenénk meg a Szövetséget. Az irodalmi bizottság szíves figyelmébe ajánlom ezt az új gondolatot, Imádkozunk és dolgozzunk ennek keresztülvitele érdekében.

Amidőn bucsuzom az Evangéliumi Hirnőktől, köszönetet mondok Rev. Petre Gábor társszerkesztőnek, ki az elmúlt évben hűséges és pontos munkát végzett lapunk érdekében. Ugyesztén köszöntöm Tarnócy Árpád urat, aki lapunk nyomdai munkáját vezette és köszönetet mondok neki minden segítségért. Az új szerkesztőkre pedig kérem Isten leggazdagabb áldását.

PETRE M. Adalbert

Egy fiu bátorsága.

EGY KIS FIU sulyos operáción kellett, hogy átmenjen. Midőn felvitték az operáló terembe, mielőtt elaltatták volna, így szólt a mellette álló ápolónőnek: "Nem hiszem, hogy tudná, mi van az összecusokott kezemben." A nő találgatta, de nem találta ki. Ekkor azt mondja a fiu: "Egy gomb!" Minek az? — kérdé az ápolónő. "Ez egy igazi katonának a kabátjáról van s azért hoztam magammal, hogy az operáció alatt, katonás bátorságot nyerjek."

Krisztus minden igaz katonájának van valamije, amiből bátorságot nyerhet. Nem is a kezében, hanem a szívében. Dávid király így szólt: "Szívemben rejtettem el a Te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened." (Zsolt, 119:11.) Másszóval: Isten nevével, beszédével tudott bátran harcolni az ellenséggel, a Sátánnal szemben. Pál apostol pedig ekként tapasztalta: "Nem szégyellem az Evangéliumot, mert az: Istennek hatalma minden hívőnek üdvösségére." (Róm. 1:16.) Nemcsak saját részére hatalom, — hanem másokat is képes felemelni a bűn fertőjéből, ha hit által elfogadja azt. Ne engedjük ki a mi erősségünket hatalmunkból, az életünkéből!

ISTENNEK LEGYEN HÁLA!

PETRE M. Adalbert titkári jelentése 1945-46 évekről.

Kedves Konvenció:

Efézus 1:2 és 3-al köszöntöm az Amerikai Magyar Baptista Szövetség Krisztusban hívő népét: "Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Ur Jézus Krisztustól. Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban."

A rémes II.-ik világháboru befejezése után az AMBSZ-nek is ez az első évi nagygyűlése. Szívünk megtelik Isten iránti hálával, hogy a sok lelki és anyagi károkat okozó vihar elmúlt s ismét békésebb, nyugodtabb lelki s anyagi viszonyok között tarthatjuk meg konvenciónkat.

Katonafiaink.

Évi munkánkról szóló jelentésemnek legelső szakaszában, hálás szívvel emlékezünk meg a haza szolgálatában állott fiainkról és azokról is, akik még mindig szolgálnak. Imáinkat Isten őérettük meghallgatta, mert nemcsak vezérelte és oktatta őket, hanem a legveszélyesebb harc vonalban is gondviselőjünk volt. Adja az Ur, hogy hazatért fiaink megtalálják helyüket gyülekezeteinkben és hősieen harcoljanak az Isten országáért is. A csatatereken maradt, néhány hősihalált halt fiunk hozzátartozóit, vigasztalja meg a Szent Lélek Isten.

Evangelizálás.

Multévi konvenciónk egyik határozati javaslata volt, hogy ebben a konvenciói évben, gyülekezeteink tartsanak evangelizáló és ébresztő összejöveteleket. Az Evangéliumi Hirnök szerkesztőségébe beküldött missiói jelentésekből és a titkárunkhoz befutott értesítésekből regisztráljuk azt az örömdetes valószínűságot, hogy néhány gyülekezetet kivéve, Szövetségünknek ezt a kérélmét mindenütt teljesítették s en-

nek a komoly lelki munkának áldott gyümölcsei vannak. Gyülekezeteink új lelki világosságban látják szent hivatásukat és számos Krisztusban hívő lélek csatlakozott a hívők táborához.

Az evangelizálás és lélekmentés nagy munkájának módozataiban, sőt a gyülekezet és a Szövetség életében is jelentős változások történnek. De hadd kérdejem: Van-e olyan létező dolog, amely egyforma energiával töltene be hivatását? Erre a felelet csak az lehet, hogy nincsen. Még a gépek teljesítő képességében is vannak változások, amelyek vagy külső vagy pedig belső ok vagy okok miatt, vétetnek változó üzempéesség alá. Menygyivel inkább így van egy gyülekezet és Szövetség tevékenysége, amelynek működéséhez oly sok feltétel járul. Ezért variálódik eddigi működésünk rekordja is. Mindazonáltal helyünkön voltunk s ragaszkodtunk Urunk parancsához: "A-zért elmenvén, tanítsatok minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, Fiúnak és Szent Léleknek nevében." Az evangelizálásnak bármilyen formáját alkalmazzuk, alkalmazzuk gyülekezeteink életében, az lelki haszonnal jár.

Perth Amboy.

A konvenciói év elejéhez fűződik az a nagyszerű teljesítmény, amelyet a Home- és a N. J. állambeli missió társulatok végeztek a perth amboyi gyülekezet megsegítésében. A gyülekezet és szövetségünk azon kérelmét, hogy a missió társulatok ezen gyülekezetet is részesítsék anyagi támogatásban, — elfogadták, mely szerint ez az előretörtető gyülekezet ma sokkal szorosabb lelki rokonságban él Isten népével, mint bármikor ezelőtt. A gyülekezet régi vágya ment teljesezésbe akkor, amidőn e nyár közepe óta, építi tervezett templomát. Nem kis feladat ilyen időkkben templomot építeni. Imádkozunk ezért a gyülekezetért.

Bethlehem.

Nagy erkölcsi és lelki eredményként könyveljük el a bethlehemi

lelki testvéreink egyesülését. Hála az Istennek, megszűnt a két kis csoport közötti keresztyéntelen harc, amely hosszú éveken keresztül, mélységes aggodalomban tartotta Szövetségünket és Kovács Miklós prédikátor t. vezetése mellett, egységesen szolgálnak Urunknak, a közelmúltban vásárolt templomukban.

Elyria.

Az elyriai gyülekezet, Petruzsán János prédikátor személyében, új fiatal lelkészt nyert. Testvérünk — iskolai tanulmányainak befejezése után, Homestead városában nagy segítségére volt az ottani, keményen megpróbált lelki közösségnek. Fizikai munkája mellett, hűségesen szolgálta a kis csoportot, különösen abban az időszakban, amikor nem volt ott aktív munkás.

Szívvel örvendünk afelett, hogy az Ur a lelkimunkások számát, egy ilyen buzgó fiatal munkással szaporította meg. — Minden remény meg van arra, hogy ez a gyülekezet munkását megbecsüli és megszereti s a jövőben nagyobb lelki eredményeket ér el.

Homestead — McKeesport.

Az elmúlt évben titkárunk komoly lépéseket tett a sok lelki szenvedések között vergődő, de élni akaró homesteadi és mckeesporti gyülekezeteink segítségére. Mind a két csoporttal külön végeztem tárgyalásokat. A pittsburghi missiói titkárral együtt tanulmányoztuk a helyzetet, de sajnos, nagyon kevés eredményt értünk el. Azóta már hivatalosan is kénytelenek voltunk tudomásul venni, hogy mckeesporti testvéreink, a helybeli angolnyelvű gyülekezethez csatlakoztak és — megszűnt ennek a csoportnak a nyelvserinti magyar jellege. Azonban, végtelenül örvendünk azon, hogy volt pásztoruk, Rev. Revák T. és Koy Sándor testvéreink által, ezen a konvención is képviselték magukat. Ide kívánczik képletesen az a magyar közmondás, hogy "A vér nem válik vízzé." Homesteadi gyülekezetünk még kü-

lön is tart istentiszteleteket. Sze mélyes látogatásom alkalmával, arról győződtem meg, hogy ha akkor lett volna és ma is lenne egy vállalkozó szellemű, megfelelő munkás, meg lehetett és még mindig meg lehetne menteni ezt a két történelmi munkaföldet. Az Ur így tanít: — "Kérjétek az aratásnak Urát!"

Prédikátor változások.

Két lelkipásztor változtatott az elmúlt esztendőben munkaföldet. Tatter vilmos t. még az év elején vált meg a new yorki gyülekezet től s vette át a chicagói gyülekezet vezetését, ahol az ő bölcs irányítása mellett, a helyzet lassanként helyre áll s ez a régi gyülekezet visszakapja az elmúlt nehéz években elvesztett lelki erejét.

A megüresedett new yorki szék elfoglalására s a lelki munka vezetésére Kocsis Imre prédikátor t. kapott meghívást. Kocsis t. hat évig szolgálta az Urat az indián nép között olyan sikerrel, hogy még a Missió Társulatok is a legnagyobb elismeréssel emlékeztek meg munkájáról. Azonban: szíve a magyar munkamezők után vágyott és mi is szívvel örvendünk, hogy közöttünk helyét megtalálta. Isten áldását kérjük mind a két prédikátor testvérre és gyülekezetükre.

BOGÁR József, a Mc Master College hallgatója, a wellandi — Canada, Ont. — gyülekezet hivatalos pásztorává lett s 1946 évi január elsejétől szolgálja a gyülekezetet. Munkájára kívánjuk Urunk gazdag áldását.

(Folytatjuk a következő számban.)

A KONVENCIÓ VISSZHANGJA ...

AUGUSZTUS második felében, különösen Szövetségünk területéről, — minden ut Detroitba vezetett. Ez a város volt a nép nyelvén imában és közönséges beszédben. A gondolatok és érzelmek ott összpontosultak, nem csupán azok részéről, akik résztvenni óhajtottak az évi gyűlésen, hanem azok részéről is, akik nem lehettek jelen, de igaz szívvél, szeretettel viseltetnek Isten szent ügye iránt.

A város Amerikának egyik leggyorsabban fejlődő városa. Nagyságban a negyedik helyen áll, közel két millió lakossal. A nagytavaknak egyik legfontosabb kikötővárosa. Az autóiparnak központja. Ezenkívül, sok más ipar is virágzik benne. Iskolái, könyvtárai bámulatosak; szállodái elsőrendűek. Lakossága vegyes: színben, vallásban, politikai felfogásban egyaránt.

Részünkről a legértékesebb Istennek azon kiválasztott és elhívott népe, amely a Konvención ideje alatt, olyan kedvesen fogadott bennünket, vezetőségével és pásztorával, Rev. Petre M. Adalberttel az élén. Jólesett látnunk és tapasztalnunk az őszinte vendégszeretetnek azt a megnyilvánulását, amely — mindnyájunk elismerését kíváltotta.

Mig Detroitban, a konvención időztem, azt gondoltam, hogy csak azokkal bántak ilyen kedvesen, akik rokonok és régi jóismerősök voltak. Azonban, amikor hazatértem, olyan testvér tett bizonyosságot hasonló tapasztalatáról, aki ezelőtt Detroitban soha sem járt s akinek nincsenek ott vérbeli rokonai és aki, többek között, ezt is mondotta: "Testvér, nekünk valóságos piknikünk volt az egész idő alatt."

Persze én is elmondottam néki tapasztalataimat. Nem volt elég az, hogy szállástadó gazdáink fejedelmi módon láttak el bennünket, hanem rádásul: Ferkó István tv. két látogatást is tett nálunk éjjel tájban. Az egyik alkalommal valami jobbfejta süteményt cipelt át hozzánk, míg a második alkalommal egy hatalmas görögdinnyét helye-

Szilárd, megbízható, előkelő, demokratikus, magyar betegsegélyező és életbiztosító társulat, amelyhez bizalommal fordulhat mindenki.

**R Á K Ó C Z I
SEGÉLYZŐ EGYLET**

**624 Bostwick Ave.
BRIDGEPORT, CONN.**

zett az asztalra. És ezek csak kis morzsái annak a sok figyelemnek, amit a Konvención általában élveztünk detroiti testvéreink részéről.

Hogy a konvención olyan jó hangulatban és olyan áldásosan zajlott le, azt a helyi testvériség szeretetteljes gondoskodásának tulajdonítjuk. Ha valami jó, valami áldás és kellemes hatás maradt volna ott, a konvención után, — az is az ő érdemük, mert nagyszerűen készítették elő, irányították és igazgatták az ügyeket. Különösen a bizottság érdemel nagy elismerést nők és férfiak részéről egyaránt. Nem volt könnyű annyi embert ily sulyos időkben, öt napon át fogadni és ellátni. De mi azt láttuk ebből, hogy az Ur segítségével — nincs lehetetlenség.

Egyébként: Detroitban történelmi események mentek végbe Szövetségünk életében:

1. Konvenciónkkal volt összekötve Menházunk főépületének ünnepélyes megnyitása. 2. Itt vette át a Szövetség a Vér testvérék által átadott Gedeon Apartmenetet. 3. Itt szerveztük meg magunkat az óhazai segélyre, mint a zsidók a Sinai hegy lábánál. 4. Itt indítottuk meg az előregedett prédikátorok támogatására, a \$10,000.00-os alapot. 5. Itt választottunk a Nőiszövetség és a Vasárnapi Iskolák élére majdnem teljesen fiatal erőket és így aztán nagy reménységgel nézhetünk a jövőbe.

A gyülekezeteinkről szóló jelentésekből kitűnt, hogy bár némely gyülekezet nagyon komoly problémákkal került szembe, — az Ur velük volt és csodálatosan áldotta meg vállalkozásaikat. Például ezt bizonyítja a Menház nagy épületének megvásárlása is. Kora tavasszal vettük meg \$2,800.00-ért és néhány ezerrel úgy hoztuk rendbe, hogy ma csupán egy épületért, — \$25,000-t ígértek.

Néhány évvel ezelőtt nyakig usztunk még az adósságban. A deszkagyárosnak \$1,600-al, — a banknak \$2,200-al, — az orvosnak \$200-on felőli összeggel tartoztunk és mindezek mellett az adó és magánosok-

tól felvett kölcsönök nehezedtek az intézetre. A hitelezők megtámadtak és még 100 dollárunk sem volt. A bizottság tagjai abban állapodtak meg, hogy adjuk fel a birtokot és az öregeket magánháznaknál helyezzük el s amikor az Ur hazaszólítja őket, vállalkozásunk befejeződik. Aggmenházunk ügye, mint a beteg óra, lejár s megáll.

De éppen akkor volt a Menház-bizottságnak egy olyan elnöke, aki így szólt: "Én nem akarom azt a szégyent átélni, ami ezáltal érne a Szövetséget. Nekünk mindent el kell követnünk, hogy megmentjük az intézetet és jónévünket!"

Sok időnk nem volt. Gyorsan rendeztünk egy bazárt Clevelandban erre a célra és ez a bazar — \$1,000 dolláron felüli jövedelmet eredményezett. Vettük a pénzt és a biztosítási kötvényeket, lementünk Watervlietbe s hol pénzzel, hol kötvénnyel fizettünk. Innentől látom Isten csodálatos áldását raj-

EGY KEGYES ANYA.

MIDŐN egy fiu el akarta hagyni szüleinek házáat, hogy a nagyvilágba kimenjen, az édesanyja, aki jól ismerte fia nagyravágyását, a következő anyai tanácsot adta néki:

"Kedves fiam, el ne felejtsd azt, hogyha bár jó lehet nagyembernek lenni, de sokkal inkább kíváncsú és jó embernek lenni."

Ezek oly szavak voltak, amelyeket Salamon aranyalmáknak nevez ezüst edényekben. Egy nagyember vakithat, de egy jó ember olyan, — mint a világító torony, amely messze elvilágít, akinek jótékony világánál ezren haladhatnak a helyes ösvényen. A legnagyobb és legmaradandóbb eredményeket, gyakran a legalsóbb néposztályhoz tartozó emberek érik el és a világ előtt ismeretlen, de Krisztussal, az Istenben elrejtett élet sokkal jobb, mint minden ismert istentelennek dicsegete.

JÓT tenni örömet ad s az öröm növekszik, ha tudod, hogy senkinek nincs tudomása jócselekedetedről.

tunk. (Persze az akkori hithősök közül, némelyek már elfelejtett emberek!)

Konvenciónk komolyan foglalkozott ifjaink kiképzésének problémáival is, a lelkimunkára. Az elgondolás az, hogy valamelyik jónevű Baptista Szemináriummal jutunk megállapodásra, hogy ifjaink, akiket Isten hív szolgálatára, — megkaphassák a kellő kiképzést. Türelemmel várjuk a fejleményeket s hisszük, hogy az Ur ebben is segítségünkre lesz.

Egy másik fontos vállalkozása Konvenciónknak, egy közlelkimunkás beállítása. Mennél többet foglalkozunk ezzel az üggyel, annál jobban látjuk a szükségét s így reméljük, hogy a szakbizottság, — Isten segítségével, — az útjában levő akadályokat elhárítja és a terv mielőbb megvalósul.

Az Evangéliumi Hirnök szerkesztésének ügye szintén szépen elintéződött, midőn Balla György és Fodor Gábor préd. testvéreket választottuk meg annak szerkesztésére. Isten jóvoltából, itt is haladunk. Volt olyan idő, amikor lapunknak csak egy szerkesztője volt s havi \$5.00 honoráriumért írta és kezelte a lapot. (Hála Istennek, hogy ilyen embereink is voltak!) Mostmár azzal foglalkozunk, hogy egy írástehetséggel megáldott ember kezében összpontosítsuk összes irodalmunkat. Imádkozunk tovább az ügy sikeréért!

A Segélyakció Bizottságának komoly kérelme gyülekezeteink tagjaihoz a következő:

Segélyre érdemes magyarországi, erdélyi vagy csehszlovákiai hozzátartozók címét, tisztán leírva, — mennél előbb küldjék be a segélyüggyek direktorához, az alábbi címre, hogy csomagokat küldhessenek nekik: **Dr. Chas. B. GRUBER, 2844 E. 130th St., Cleveland, 20., Ohio.**

Jól hatott Gruber préd. tv. jelentése, amely szerint: a "Southern Baptist Convention" kb. félmillió dollárt küld magyar testvéreink támogatására. Mindenért az Uré legyen a dicsőség, mienk pedig az örök hála.

(P. G.)

Aggmenházunk hirei.

FONTOS eseménye volt augusztus hó 26-án Szövetségünk életének, amikor is rendkívüli pompával és fényes keretek között, avattuk fel gyönyörű, 18-szobás, modernül berendezett új épületünket, amelynek a konferencia a VÉR OTTHON nevet adta. Jóval a kijelölt idő előtt, vidám és kedves vendégek nagy tömege lepte el az Aggmenház területét. A kellemes idő még fokozta testvéreink örömteljes hangulatát.

Szeretném összegyűjteni mind azt a fényt, szépséget, örömet és boldogságot, amelyet az ünnepség váltott ki, — de ezt helyszüke miatt, nem tehetem. Csúpan néhány kiemelkedő fénypontjára fogok rámutatni az ünnepélynek. E nemes intézmény Révész László alapítása, aki a bridgeporti gyülekezettel, mindent elkövetett, hogy megerősítse az intézetet. Különösen dicséretet érdemel a Bridgeporti Női Egylet, amely oroszánrészt vett ki az alapító munkából. Majd 1927-ben, a Szövetségünk felfigyelt e nemes magánvállalkozásra és a bridgeporti testvérek kérelmére, átvette az Aggmenházat.

Szövetségünk azonban, előre nem látott nehézségek közé került ugyannyira, hogy már a második év végével, be is akarta szüntetni az intézményt. De az Ur másképp gondoskodott az öregeink ügyéről és felindította Szmenyák Pálnak és a családjának a szívét, akik 1929-ben három házzal és egy 30-holdas gyümölcsös-sel ajándékozták meg Szövetségünket.

A virágzásnak induló intézmény élére Botka József testvér került, aki lelkiismeretesen és önfeláldozó szorgalommal vezette az Aggmenházat, — de jött a gazdasági pangás és Botka testvérünk is majdnem teljesen elpusztult anyagiakban, az intézettel együtt.

De a jó Isten gondviselő szeretete ezt nem engedte meg, hanem megáldotta a Vér Ferencék családját nemes szívvvel és anyagi áldásokkal is, — akik aztán azzal hálálták meg az Ur szeretetét, hogy szívüket és ezreiket fektették bele a roskadozó Aggmenházba, ami új vérkeringést adott intézetünknek annyira, hogy Szövetségünk képes lett egy új gondnokot beállítani Trshtyánszky Tivadar személyében, a mindent elkövetett, hogy intézetünket nagyra tegye. Aggmenházunk értéke ma már meghaladja a 40,000 dollárt.

Az avató ünnepség vezetését Dauda Vilmos tv. vette át, aki a Zsoltárok könyvének 118, 24-25 verseit olvasta fel, majd rövid megnyitó beszéd után, következett az ünnepi műsor.

Az angol és a magyar énekeket dr. Gruber Károly tv. vezette. A megnyitó imát Trshtyánszky testvér mondotta és ugyanakkor szeretettel köszöntötte a vendégsereget. Amerikai részről, nagyon sok

előkelő vendég volt jelen, akiket Trshtyánszky tv. mutatott be a Szövetség küldötteinek. Ezt követte Kocsis Imre tv. szép énekszólója. Majd az ünnepi szónok, Major Mihály tv. lépett az emelvényre és gyönyörűen fejtegette Szövetségünk szent hivatását az intézménnyel szemben. Ezt követte Páltza Lajos tv. lelkes szavalata. Majd rövid üdvözlőket mondtak a Szövetség különböző alakulatainak elnökei.

A Szövetség nevében Balla György szólott; a Női Szövetség nevében Stumpf Árpádné; a Vasárnapi Iskolák képviselőjében Petruzsán János; az Ifjúság nevében Kish Ernő, a Leányegyesület nevében Tattel Lillian; a Vagyonügyi Bizottság képviselőjében Petre M. Adalbert; a Missziói Bizottság részéről Gazsi István.

Majd Vér Ferenc kérte a Szövetséget, hogy ne álljunk meg ennél a stációnál, — hanem menjünk előre az intézmény támogatásában. Ő hajlandó minden 9 dollárhoz egyet tenni és ezt, kedves felesége is örömmel támogatta. Majd Szmenyák Pál tv. örömeinek adott kifejezést, hogy amit ők idáig tettek, nem vesztett kárba, hanem meggyarapodott. Ő és családja azzal is tetézték örömeiket, hogy 500 dollárt adtak a Menház javára.

Az örömnapot Trshtyánszky nővérünk fejezte be a bennlakó nővérekkel egyetemben, akik gazdagon terített asztalokkal várták a kedves vendégsereget. Ezekután Dulity Miklós tv. rövid, szép beszéddel és imával, bezárta az ünnepséget.

Őszinte, hálás szívvvel mondom forró köszönetet mindazoknak, akik a legcsekélyebb közreműködésükkel is ilyen sikeresé tették az örömnapot. Legyen Istenünknek jószágos szeretete és gazdag áldása ezen a nemes intézményen.

DAUDA Vilmos, az Aggmenházi Bizottság elnöke.

GONDOLATOK.

AZ önmegtartóztatás nem elnyomott vagy ki nem fejlődő erőt jelent; nem fennakadás a jóban, pl. a szeretetben vagy hitben, hanem ellenkezőleg oly erőt és energiát, amely megakadályoz olyasmit tenni, amit gonosznak tartunk. — Ruskin.

VAN valami a mi lelkünkben, amit ha kellőképpen szemlélünk, — nem szünhetünk meg a legnagyobb csodálkozással nézni s ez az a tény, hogy van bennünk eredeti erkölcsi képesség. — Kant.

HA a holdat látni akarod, tekints az égre és ne a pocsolyába. — Perzsa mondás.

Érdekes és bölcs mondások a konvención.

“SOK fontos dolog van e földön, de ezek között mégis a legfontosabb az Isten országának a munkája, melyért Jézus a dicsőségből alászállt. Az ellenség ezt a munkát akarja félbehagyni velünk.” — BIRÓ.

JOÁB bölcs intézkedése arra serkent bennünket, hogy elszántan odaadjuk képességünket Isten munkájára. “Ha diribdarabokban is kerülünk ki, még akkor is le kell mennünk a bűn völgyébe, embertársaink lelkét megmenteni.” — MAJOR.

MA MINDEN másodpercben valaki éhenhal, és — a legtöbb nincsen kész találkozni az ő Istenével.” — STUMPF L.

AZÉRT nem megy le Anglia birodalma felett soha a nap, mert Isten az éjszakát nem meri reájuk bízni. — TATTER.

VÁROSUNKBAN körül vagyunk véve négerekkel, szeretnők templomunkat nekik eladni, de nem veszik meg. Azt várják, hogy otthagyjuk ingyen nekik. Mi ezt nem tehetjük meg. Ha másként nem lehet, kereket rakunk a templom alá és elhúzzuk onnan. — FAZEKAS.

“EZ ÉVBEN nem volt utunk a temető-kert felé s emellett pedig volt a Menháznál születés, Nyikon tv. személyében. Mikor költözködtünk át az új épületbe, egyesek azt mondták: Mikor idejöttünk, mi is azt hittük, hogy az életben nekünk többé költözködnünk nem kell.” — TRSHTYÁNSZKY.

NEM KELL szegyeledni az Evangélium prédikálását, mert egyedül az tudja az embert visszahozni Istenhez. — BALLA

“HÁROM ifjú nő lett megválasztva a Nőiszövetség négy főtisztviselője sorába és mind a három prédikátornak a leánya. — STUMPF Á.-NÉ.

“KRISZTUS missziós köruton van ma is a szenvedő világban, csak annyi a különbség, hogy az utat általam és általa végzi. — GAZSI.

“MIKOR az új épületbe akartunk átköltözni, egyik testvérnő így szólt a férjéhez: Papa, az éjjel nem mehetünk aludni, mert nekünk pakolni kell. — A másik az ajtóközött eltévedt és kérdezte: Hol lakom? — Vér tv.-nő a Menház részére elment bevásárolni és \$130.00-ból elköltött \$154.00-t. — TRSHTYÁNSZKY NÉ.

A SZÖVETSÉG Segélyakció Bizottsága.

A 39-IK konvención éreztük azt, amit János apostol, szenvedésének idejében érzett; "mert nagyobb az, aki bennetek van, mint az, aki a világban van." I. János 4:4. A szentek imája és könyörgése minden időben nagy eredménnyel jár. Az Isten megváltott népe folyton új ugart szánt.

A második világháború után, a szörnyű szenvedések között, magyarországi testvéreink, macedóniai kiáltással fordultak az amerikai testvériséghez. Hála Istennek, ez a kétségbeejtő kiáltás nyitott szívekre talált, mert gyülekezeteinkben és annak szervezeteiben azonnal elindítottuk a segélymozgalmat, mely szép sikerrel halad előre.

Többen kaptunk Somogyi testvértől és másoktól értesítést, melyekben hálásan fejezik ki köszönetüket, mert idáig is, az elküldött csomagokkal, sokaknak hosszabbítottuk meg az életét.

Az elmúlt konvención Szövetségünk, három egyén kezébe helyezte a segélyügyet, hogy a magyar baptisták munkaföldjén, valamint az északi és déli baptista szövetségesek területein, vigyék tovább az ügyet. Névszerint: dr. Gruber Károlyt, aki idáig is, mint a magyar baptisták megbízottja, eredményes munkát fejtett ki; Kocsis Imre new yorki prédikátort, aki a National Assotiation of Evangelicals segélybizottságában elérte azt, hogy nagyobb mennyiségű ruhaneműt adtak át neki, hogy azt elküldje Dr. Somogyi testvér címére. Értesítés jött, hogy a küldemény megérkezett Budapestre. Kocsis testvér a konvenció után, azonnal utnak indította azt a ruhaneműt is, amit a magyarok adtak össze és küldtek New Yorkba. — A harmadik személy alulírott vagyok, aki az elmúlt április óta, magyarországi testvéreink megsegítésére, — egyes amerikai testvérek s jóbarátok segítségével, önkéntes mozgalmat vezetek Los Angelesben. Idáig hetenként: 30-40 csomag élelmiszert és

ruhát küldtünk Somogyi tv. címére. Most folyik Los Angeles és környékén, az angol s más gyülekezeteink területein, nagyabbszabású gyűjtés, amit szeptember végével fejezünk be.

Ez a háromtagú segélybizottság szeretettel kéri az összes magyar gyülekezeteket és egyéneket, hogy jelentsék be az alábbi címre, — hány csomag ruhát, élelmet és mennyi pénzt küldtek idáig az óhazai testvérek segítségére? Mi ezt nyilvántartás szempontjából kérjük, hogy szükség esetén az illetékes fórum előtt, el tudjunk számolni vele. Ismételten kérjük erre testvéreinket hogy lapunkban is részletes jelentést hozhassunk az elküldött adományokról.

Testvéri szeretettel:

Rev. DULITY Miklós, 3755
Randolph Ave., Los Angeles 32.,
California.

HÁZAVATÁSI ünnepély a Menháznál

KEDVES emlékeztető dátum marad Szövetségünk történetében az 1946. augusztus 26. E napon folyt le Menházunknál az átalakított és bebutorozott Sherwood-féle ház megnyitásának ünnepélye. A konvencióról szép számban jelentek meg testvéreink a színhelyen. Ezek lelkesült hangulatban együttmaradtak a program befejezéséig. Lélekemelő látványt nyújtott üde seregünk, amint mindnyájan örvendő arccal hallgatták az üdvözlő szavakat és jókívánalmak sorozatát és alkalomadtán vidáman énekeltek. Hiszen tudjuk, hogy a keresztyén embernek van legtöbb oka örülni. Őt illeti az éneklés kiváltsága. A bűn rabsága alól felszabadított lélek magasztalva hálálja felszabadítóját. Megfigyelésem lehetőleg minden irányban kiterjedt. S így önkéntelenül is arra gondoltam, hogyha már a mi tökéletlen emberi hangszerveink is ily bájos, szívet, lelket gyönyörködtető éneklésre képesítettek, hát még milyen szép lehet akkor a tökéletes mennyei lények éneke!

A házavatási ünnepélyen, ami legjellegzetesebb volt, a program beosztása szerint, a mi megbízottainkon kívül, a városi polgármester, az angol baptista prédikátor, a sheriff, az öregeink házi orvosa, Dr. Brown és mások a keresztyéni önzetlen szeretetnek azon kidomborodása volt, amit velünk éreztettek az ő megjelené-

sükkel; amit megmutattak a Menházunk és igazgatónk, Rev. T. Trsztianszky és neje iránt való nagy érdeklődésükkel és nagyra becsülésükkel, ami nem képmutatás volt, mert azt a szeretetüket és őszinteségüket érezhetően megpecsételte.

Ezen az ünnepélyen felváltva elnököltek, mint ceremóniamesterek: Trsztianszky Tivadar, igazgató, Petre Albert, Dauda Vilmos és Dr. Gruber Károly prédikátor testvérek. Az alkalmi szónok Rev. M. Major, szellemes ünnepi beszédet tartott mindnyájunk örömeire. Beszéde közben megemlítette, hogy a mennyei háza költségekének esetén, az anyagi szerzeményüknek egy bizonyos részét Szövetségünk javára hagyományozzák. Az ilyen szóbeli hagyatéokra csakis törvényes formában lehet jogosan számítani.

Ezen inspirálásra és mások kérlelő és buzdító szavaira a Smenyák Pál testvérünk is átadta a Menház részére azt a kis földsávot, mely a két porta között terül el. A föld egészen végig kb. 8-10 akernyi nagyságot tesz ki. A vételár \$1500.00, mely összegből \$500.00-t vissza fog adni a Szövetségünknek, hogy ezzel is segítséget nyújthasson. Így tehát azon kis földrész \$1000.00 értékben lett a Menházunk tulajdonához csatolva. Ezért is az Uré legyen a dicsőség. Az eladón és a vevőn pedig nyugodjon meg Istennek áldása bőségesen.

A chicagói és a Gary-i Mártákról csak annyit írok, hogy mindenben dicséretre méltóan kitettek magukért. Hálásak vagyunk munkájukért. Az Ur áldja meg őket és fáradságaikat pedig a miénkkel együtt jutalmazza meg bőségesen.

Hálás szívvel emlékezünk meg továbbá még azokról is, akik a házavatási ünnepélyre oly sok szép virágokat hoztak. Szintén azokra is az Ur áldását kívánjuk. Örvendünk ugy a konvenció, valamint a házavatási ünnepély sikereinek, mert mindkét részről bebizonyult, hogy köztünk volt az Ur, amiért legyen dicsőség szent nevének. Még sok szép tanulságos dolgot lehetne felemlíteni, de legyen ebből ennyi elég.

J. S. FAZEKAS, szöv. főjegyző.

NE ITÉLJ!

Mielőtt mást megpirongatsz, — nézz utána, hogy nem-e tetted te ugyanazt a bűnt előbb. Aki egy foltot a ruháról, piszkos ujjával akar letörölni, az azt a foltot csak nagyobbá fogja tenni.

Az igazi élet akkor kezdődik, amikor az önmegtagadás megkezdődik. — (Carlyle.)

LESZ MÉG IGAZ BÉKE!

(Előadta STUMPF Árpádué, a Nőiszövetség 1946 évi konferenciáján, Detroitban.)
(Folytatjuk a következő számban.)

UGY HANGZIK ez, mint Ilyés kijelentése a nagy szárazság közepette. "Siess és ne késlekedj, mert nagy esőnek zugását hallok." És, mint Elizeus kijelentése: "Halljátok meg, holnap ilyenkor egy köből zsemlyelisztet vesznek egy sikluson, (nem akármilyen lisztet) és két köből árpát egy sikluson." Ma még éhen haltak, egymás gyerekeit főzték és ették meg.

Olyan régen elvesztette az ember a békét. Olyan régen volt az, amikor a fehérgalamb és a kőszálas egy fán raktak fészket. Az oroszlán, a tigris és a kis bárány ugyanazon fának az árnyékában legheltek és aludtak. Amikor a napnak melegétől nem fáradt el Ádám; a virágok nem hervadtak el; a víz kristálytiszt volt, sohasem zavaros.

Mi tudjuk, mi hisszük, hogy volt egy ilyen igazi, teljes béke. Annak tudatában is vagyunk, hogy ez elveszett és most — nincs. Sőt annak is tudatában vagyunk, hogy miért nincs.

Az ember vétkezett Ura és Teremtője ellen; engedetlen lett. A béke honából, az Édenkertből, Angyal által, éles, fényes karddal üzetett ki.

Majd a bűn bünt nemzett, a testvérből gyilkos lett. És ime, az első világháború megkezdődött, be nem fejeződött, hanem megismétlődött. Ami most dult és dul, az csak folytatása az elsőnek.

Az ember a békét óhajtja, a békét keresi. Keresi a nemzetek között, keresi a templomban, az egyházakban, gyülekezetekben. Keresi a saját szívében.

Az emberek meghallgatják Isten igéjét és valamit éreznek szívükben, mintha a jót keresnék. Isten igéjében valami békét találnak, — valami békéről van szó benne. Halljátok a záróimát: "Áldjon meg Tégedet az Ur és őrizzen meg téged. Világosítsa meg az Ur az Ő orcáját te rajtad. Fordítsa az Ur az Ő orcáját tereád és adjon békességet

néked." ÁMEN! — mondja rá a gyülekezet. Ez az, ez az, ezt akarjuk! Ez kell: BÉKESSÉG, BÉKESSÉG! De ugyan nincsen békeség. Mert az ember nem fogadja el úgy, amint azt Isten adja, hanem ő maga próbálkozik, kísérletezik a "béke megteremtésével." De mind ez ideig sikertelenül.

Nemrég olvastam egy statisztikai kimutatásban, hogy Krisztus születése óta, több mint 8,000 kisebb-nagyobb békét irtak alá. De a tények azt bizonyítják, hogy inkább . . . "sirtak alá."

Hát az a sok békekötés, amit az Ő Testamentumban találunk megörökítve! Törzsek békét kötnek egymással. Juda királya békét köt Izrael királyával. Izrael királya békét szerez a pogány királyokkal.

Nincs semmi új a nap alatt, — mondja a Bölcs. Most, amidőn egy hatéves világháború szünetel, a leverte nemzetek kifáradtan, nyögve várják a békét, a felszabadulást.

Ugy tudjuk, hogy ennyire még soha sem dolgoztak a béke megvalósításán. A mi államtitkárunk, — Amerika, — most állandó, igazi békét akar. Ugy érti, hogy egy háború nélküli világot. De mi tudjuk, hogy az még nem jelenti a békét.

Ha másképpen nem lehet, akkor erőszakkal is békére **kényszerítik** a leverte nemzeteket. De még mind ez ideig azt halljuk napról-napra, hogy ismét csak nem mennek semmire. Kivülről hallgatják a riporterek, hogy milyen "békekészen" orditozzák össze a "békét." Egyik a másikat felül akarja mulni a hangjával és hatalmaskodásával és berekedt torokkal rohan ki, hagyja el a béke tárgyaló termét — egyik az egyik, másik a másik ajtón.

Itt van a legújabb találmánya az emberi tudománynak: az "Atombomba." Persze ez sem új egészen. Már Krisztus előtt 400 évvel dolgoztak a tudósok az atomenergia felderítésén. Először azt gondolta az a nemzet, amelynek birtokában van az atombomba titka, hogy ezzel könnyű lesz mindenkit békére ijesztetni, de a tény az, hogy most nem tudják, nem-e fog a dolog visszafelé sülni?!

Fél tőle az, aki nem ismeri az atombomba titkát és retteg tőle, aki ismeri.

Jól mondja a Bölcs: Mennél nagyobb a tudomány, annál nagyobb a zavar. Lám odáig érkezett már az ember a tudományával, hogy — meg van rémülve tőle.

A világ beteg. Régi, krónikus betegsége a háború. És ezt a betegséget erőszakkal, ijesztgetéssel, háboruszkodással nem lehet meggyógyítani.

A helyzet elszomorító, de van ki vezető út, még pedig egy nagyon régi, jól összeállított formában vágott út. "Szeresd ellenségedet! Jót tegyetek azokkal, akik titeket kergetnek!" Isten a békesség istene. Ő állandóan békességes gondolat van az emberekhez. Ő állandóan felkínálja a békességet. Az Ő békességét. "Jöjjetek el, egyezzünk." Nemcsak megbocsátani kész, de kész el is törölni bűneinket, hogy még a foltja, a helye sem látszódjon. Elküldte a Nagy Béke Fejedelmet. Az angyali kar beharsogta a világba: "Dicsőség a magasságos mennyeekben az Istennek és a földön békesség, az emberekhez jó akarat."

Majd midőn Jézus az ő küldetését elvégezte, tanítványait megáldva, azt mondá: "Békességet hagyok néktek." — Isteni örökség. — "Amaz én békességemet adom néktek. Nem úgy adom én néktek, mint a világ adja. Ne háborodjék meg a ti szívetek és ne féljete. E világban háboruságok lesznek, de ne féljete, én meggyőztem a világot." — Világot meggyőző békeajánlat: (Nem legyőző, nem megsemmisítő.) Ezt a békeajánlatot kell elfogadni. Ez fog igazán beválni és minden nemzetnek megfelelni.

Csak néhány példát tekintsünk meg a legbiztosabb helyről, t. i. a Szentírásból. Nézzük meg, hogy akik elfogadták az isteni békét, — megfelelő, kielégítő volt-e az számukra?

Ott van Noé. A helyzet éppen olyan volt, mint most. Az első világ a pusztulás küszöbén. Az ember bűne miatt. Noé prédikál és dolgo-

zik. Nemcsak egy-két évig, de 120 esztendeig és pedig, sok háboruskodás közepette. Csufolták az emberek, de ő hitt az isteni kijelentésben. Az Ő békéje volt a szívében. Nem dobta el egyszer sem a kalapácsot. Végezte a munkáját.

A többit is tudjuk. Azt is, hogy bevált az isteni béke.

Itt van a zsoltáriró Dávid. Volt-e ember, akinek több háborúsága volt az emberektől? De az Isten békéje volt a szívében és még azt is megbánta, hogy üldözőjének a köntöséből egykicsit levágott. Pedig kezébe volt adva az ellensége. Micsoda bizonyosága ez az isteni békének! Azt mondja: "Én lefekszem, elaluszom és felkelek, mert az Ur oltalmaz engemet. Ha elesnek mellőlem 1,000-10,000. De én benne bízom."

Ott van Sidrák, Misák, Abednego! Micsoda isteni béke lakta szívüket. Az ellenségüknek nem volt békéjük, azok háborogtak. Fütik a kemencét hétszerte inkább. Még össze is kötözik az áldozatot. De a békeesség felold, nem köt és szabadon, megoldozva sétálnak a kemencében. (Tudjuk, mi lett a háborúgokkal.) Itt is bevált az isteni béke.

Hát a mi Dánielünk! Még az oroszlánok vermében is békéje van. De nincs a királynak a palotában sem. A vacsora nem megy le a torkán; a hálósobájában nem tud aludni. Korán reggel felkelt és kiáltott: "Óh, Dániel, élsz-e?" Igen, király, az én Istenemnek békéje még az oroszlánokra is hatással van. Nem árthattak nekem."

Ott van István, a mártírok egyike! Micsoda isteni béke: amikor követik, térdre esvén, nagy felszóval kiált. Mit kiált? "Uram, ne tulajdonítsad nekik." Itt is kielégítő volt az isteni béke. Megérte, mert mindjárt akkor meg volt a jutalma. Megnyilatkozott az Ég és látta az Istennek dicsőségét és Jézust állani Istennek jobbján.

És a sok száz martir is nyugodtan, békeességgel ment a máglyára. De a tömeg rivalgott, háborgott, mert bántotta őket a Szentek békéje. Ime, ezt mivelj az Istennek békéje az egyéneknek. "Nem ugy a-

dom én, mint e világ."

János apostol, mennyei látomásai között, látott egy ezer esztendeig tartó békét. Amikor a Sátán megkötötte vasláncokkal, hogy el ne hitesse a népeket. Ezért nincs még általános, igaz béke. Mert ez a világ a Sátáné. Amikor Jézust megkísértette a pusztában, mondá neki az Ördög: "Néked adom mind ezt a hatalmat és dicsőséget. Mert nékem adatott és annak adom, akinek akarom adni."

A Próféták elragadtatva beszélnek egy békekorszakról. "Amikor Isten ítéletet téssen, sok nemzetségeket megfedd, nagymessze földig és az ő fegyvereikből kapát csinálnak és az ő dárdaikból sarlókat és egyik nép a másik ellen fegyvert nem von és többé hadakozást nem tanulnak. És ki-ki mind békeességgel nyugoszik az ő szőlője alatt és az ő fügefája alatt . . . (Mik. prof. IV. 3-4 v.)

De még itt is csak bizonyos ideig, 1000 évig tartó békéről van szó és azután ismét eloldoztatik a Sátán, de csak egy kevés időre. Az Apostol aztán lát egy új eget és új földet. Ott már a Sátán megkötözött állapotában sem lehet jelen. Mert az első ég és első föld elmúlt vala. — Péter apostol azt mondja: "Amely föld és amely egek most vagynak, tartatnak tüzre, a kárhozatnak és a hitetlen emberek veszedelmének napjára. Új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, — melyekben lakozik az igazság.

Látja János a szentvárost, leírja és kezünkbe adja a tervrajzát. Az anyagot is sorban leírja, amelyből épült. A Szentírást tanulmányozók már azt is kiszámították pontosan, hogy milyen a város nagysága. 1500 mile hosszú, 1500 mile széles és 1500 mile magas. A kerítése 216 láb magas. Az Apostol leírja a drágagyöngyökből csinált kapukat. A jáspis kerítést. A tizenkét fundamentumot. Végül azt írja: A város tiszta arany és az uccák is aranyból vannak.

De, ami engem legjobban elragad, az a benlakók állapota. Micsoda boldog állapot! Ott nem lesz többé sirás. (Képzeljük csak: egy

UTÓHANGOK a detroiti konvencióról

A JÓ ISTEN segede[m]ével bővebben szeretnék írni a lezajlott konvenciói eseményekről. De röviden közlöm, hogy a különböző államokban levő gyülekezeteinket megfelelően képviselték. A prédikátorok majdnem mindnyájan jelen voltak. A delegátus testvéreinken kívül, a vendég-testvérek és a mi barátaink megjelenése nagyban növelte a konvenciónk seregének létszámát.

Már hétfőn este, 26-án kezdődött meg a lelki javak osztogatása és élvezése. Estenkénti prédikációk épületesek voltak. A hallgatóság nagyon élvezte. Templomunk zsufolásig megtelt minden este az üdvözlő népsereggel. Mindenki jólérezte magát. Az ismerősök boldog örömmel üdvözölték egymást.

Az egész konvenció az új idők szellemében, szép egyetértésben folyt le, egység, kölcsönös megértés és jóindulat, nagyobb lelkesedés az Ur ügye iránt és nagyobb áldozatkészség, ami jellemezte az összejövetelt. Tanácskozásaink jók és sikeresek voltak. Szövetségünk ügyeit nem egy-két ember, hanem a szakbizottságok intézik demokratikus alapon. Szakfőfiakat helyez a megszervezett közös ügyek élére.

Nincs elegendő terünk arra, hogy minden egyes programszámról külön-külön beszámolóképpen megemlékezzünk. Minden nagyon jó és szép volt. Szövetségünk megbízottjai szorgalmasan kitétek magukért megbízatásukban.

Egy új dolog, amit érdemes megfigyelünk: A mi testvéreink felelősséget éreznek azon prédikátorainkkal szemben, akik az agghorhoz már közel állanak. Így a Vér Ferenc tv. ajánlatára a közgyűlés elfo-

egész város könny nélkül és nemcsak egy-két napig, de örökké. Ma még egy ház vagy személy sincs sirás nélkül. — Nem lesz halál. Nem kell temető. Nem lesz bánat, kesergés, fájdalom, nyögés, éjszaka, félelem.

Nem lesz háború, mert a gyilkosok oda be nem mehetnek, de bent lesznek azok, akik ma elfogadják az Istentől felkinált békeességet. Ez az ígélet igaz és tökéletes. És — addig is, míg az ígért Új ég és Új föld, az Éden helyreállítatik, amelyben lakozik az igazság, — köves-sük az igazságot, a Hitet, a Szeretetet, a Békeességet. — "És az Istennek békeessége uralkodjék a szívetekben."

gadott egy tizezer dolláros gyűjtési kampányt az aggpredikátorok segélyezése céljából olyanképpen, hogyha mi összehozunk 9 ezer dollárt, a tizediket ő adja. Ez ügy érdekeltetésére és pénztárnokul is a közgyűlés a Vér tv. választotta meg. Testvéreim, sorakozzunk fel mindnyájan eme szent ügy támogatása mellé! Mert aki ad, annak adatik. Az adományok mindenütt a jóindulat megnyilvánulásának a kifejezői. Igaz, hogy az Isten népe között is nagy a szűkmarkuak tömege. Megtapcsolnak minden egészséges eszmét, mert az pénzbe nem kerül. Ma pedig sokkal többen vannak, akik kérnek, mint azok, akik adnak. Legtöbb esetben ott van a megfelelő szív, ahol nincs mit adni; de ezek azért mégis adnak.

Az ifjúsági program szépen és örömteljes hangulatban folyt le. Az énekkar is szorgalmasan közreműködött hol az egyik, hol a másik karmester vezetése mellett. Tömörösen, fenségesen szálltak az ének akkordjai a magasba és megtelt szívünk-lelkünk a testvéri érzet boldog gyümölcseivel. Az énekkar mindenhol mintegy második predikátora a gyülekezetnek. Ő hangokkal hirdeti az Evangéliumot és sokan jobban szeretik ezt a predikátort. Ennek nem igen akad ellensége és ha talán akadna is, de kevesebb ütlegeri.

Egyéb szövetségi tanácskozások mindmind áldásos keretek között fejeződtek be. Az Uré legyen a dicsőség!

A konvenció megválasztotta a jövő évi új tisztviselőit is. Elnök: Dr. Gruber Károly; alelnök: Rev. Bertalan István; jegyzők: Rev. Stumpf Lajos és Rev. Molnár Balázs testvérek. Szerkesztők: Rev. Balla György fő- és Rev. Fodor Gábor, társ-szerkesztő. Némely tisztviselők nem külön, hanem egyszerre lettek megválasztva. Többen azonban maradtak a régiek.

A jövő évi konvenció helye: az egyesült gyülekezetek templomhelyisége, Cleveland, Ohio.

JÉZUS nem azért jött, hogy forradalmat hozzon létre, hanem — hogy megnemesítsen és megszenteljen bennünket. Azért jött, hogy kijelentse: az örökkévalóság nem a jövőendő, hanem csak a láthatatlan, az örökkévalóság; nem olyan ocean, amelybe elviszi az embert az idők folyama, hanem: amely már most is körülveszi őt s hogy élete csak oly mértékben valóságos, amennyiben az örökkévalóság jelenvalóságát érzi. — Farrar.

AZ EMBEREK szeretetből élnek az önmagunk iránti szeretet azonban a halál kezdete; az Isten és embertársaink iránti szeretet pedig az élet kezdete. — Tolstoi.

A Vasárnapi Iskolai SZÖVETSÉG konvenciói jelentése.

ISTEN KEGYELMÉBŐL, ismét megtartottuk az Aemikai Magyar Baptista Vasárnapi Iskolák konvencióját Detroit, Mich.-ben, augusztus 24-én. Varga Kálmán tv. vezette az áhitati percek, miután az elnök tv., Petre Gábor, megnyitotta a konvenciót. Taylor Gizella tv.-nő lemondott a jegyző-pénztárnoki tisztségről, elfoglaltsága miatt és Bogár József lett megválasztva helyére. A jegyzőkönyv fel lett olvasva és egyhangulag elfogadva. A program is el lett fogadva a tervezet szerint.

Botka József testvér érdekes felolvasást tartott "Evangelizálás a Vasárnapi

Az Ige tükörében.

ITTAM a világnak
Mérget italából
S elkábultam tőle;
S aztán eltévedtem
Fényes nagyvilágból
Egy sötét erdőbe.

A bűn sűrűjében
Gonosz állatokkal
Egy helyütt tanyáztam;
Megtéptek, sebeztek
éles fogaikkal.
(Éheztem és fáztam.)

De ime, egy kedves
Hangra felocsudva,
Ijedten futottam
Ki a nagy erdőből
Üde napvilágra
S e vízhez jutottam.

Az élet-igének
Tiszta tükörébe
Belepillantottam,
S ott láttam magamat
Elzüllyve, megtépve,
Sebekben, piszokban.

Ekkor jött megmentőm,
Írt hozott sebemre
S megmosott tisztára.
Öltönyét rámadta
S lettem öltöztetve
Szép fehér ruhába.

Most, ha visszanézek
Bűnös életemre,
Nyögök szégyenemben.
Ha meg rágondolok
Drága Megmentőmre,
Sirok örömemben.

Iskolában" címmel. Alapigéül felolvasta azt a gyönyörű részt, amelyben Pál apostol ezt írja a az ifju Timótheusnak: "De te maradjál meg abban, amit tanultál." Az ő beszédében kiemelte, hogy miért szükséges az evangelizálás a Vasárnapi Iskolában. A következő kimagasló pontok alatt:

A lelkeket felébreszteni a hitre; meghódítani a népet az Evangéliumnak és Krisztusnak; hogy az evangelizáló eszközbe juttassa a gyermekeknek Krisztust; hogy az ifjaknak élete legyen tiszta, nemes, bölcs, hasznos és tanulékony.

Ezt az előadást köszönettel fogadta a konvenció és elhatározta, hogy alkalom adtán, le legyen közölve az Evangéliumi Hírnökben.

Következőleg az alelnök, Gazsi István vezetett eszmecserét. Az első kérdés, amellyel megkezdte, az volt, hogy: "Iskoláink számban növekednek, állnak vagy hanyatlának-e?" A hozzászólásokból meg lehetett alapítani azt, hogy némely Vasárnapi Iskola, számban hanyatlik, mert: a szülőket nem érdekli a gyermekeik lelki élete és nem igyekeznek azon, hogy gyermekeiket elhozzák a Vasárnapi Iskolába; sok esetben a felnőttek érdemtelen kritikával vannak a gyermekek iránt és, ahelyett, hogy megnyernék a gyermekeket, inkább elidegenítik.

A második kérdéshez, "Hogy tehetjük érdekelttebbé iskoláinkat?" a következő válasz magaslott ki: Több időt kell a gyermekekre fordítani. Ma már nincsenek gyermekmisszióink, mint valamikor voltak. Kiváltképpen, kiképzett tanítók kellenek a Vasárnapi Iskolákban. Némely államokban egyszer egy héten, a tanítók kibocsátják a gyermekeket egy órával korábban, — mint szokás, hogy a gyermekek elmenjenek a templomokba, ahol valási tanításokat kaphatnak.

Ezt követte a pénztári jelentés, amely el lett fogadva. A pénztáros meg lett bízva azzal, hogy azoknak a gyülekezeteknek, amelyek nem küldték be a Vasárnapi Iskolák Szövetségének pénztárába a tagsági díjakat, — amely 10 cent minden vasárnapi iskolás után, — küldjön levelet, amelyben felkéri őket a tagdíjak beküldésére. Aztán megejtettük a választásokat. A rákövetkező 1946-47 évre a következő tisztviselők választottak meg:

ELNÖK: Petruzsán János, 206 W. River St., Elyria, O.; ALELNÖK: Molnár Balázs, 228 Beverley St., Toronto, Ont.; JEGYZŐ-PÉNZTÁROS: Bogár József, 20 Elizabeth St. E., Welland, Ont.

Az új tisztviselők megbizattak a konvenció által, hogy a Vasárnapi Iskolai Szövetség pénzével sáfárkodjanak keresztényi belátásuk szerint s aztán: Duality Miklós tv. imával zárta be a konvenciót.

BOGÁR József, jegyző.

HOGYAN PRÉDIKÁLJUK MI Krisztus evangéliumát az amerikai magyarságnak

Irta és a Konvención felolvasta:
Rev. GAZSI István.

A JÓ ISTEN segítségével, Krisztusban vetett reménységgel, testvérek imája és figyelmes hallgatásával, — megpróbálom a programbizottság óhajának eleget tenni, — a konvención megjelent delegátusok, illetve testvériségnek a kérdés alakjában feltett témára válaszolni. Céлом, hogy állításaim bibliaszereintiek legyenek. De, mielőtt a téma fejtegetésével tovább mennék, egy dolgot kell tisztázni. Én szinte biztosra veszem, hogy a program- illetve a témát kijelölő bizottság, a témának pozitív és nem a negatív fejtegetésére gondolt, — a téma megjelölése alkalmával. Azaz: nem azt akarja tudni, hogy "Hogyan van az evangélium prédikálva ma az egyházak és prédikátorok által" és nem akarják, hogy ezeket az ítéletpadjaiba ültetve, — szentenciát mondjunk ki rájuk. — Nem, ez nem a mi dolgunk. Talán inkább azt akarják, hogy az előadással építsünk, tanítsunk és irányt mutassunk, hogy "Hogyan legyen prédikálva az evangélium, kizárólagosan mi általunk."

A téma nagyon időszerű és méltó vele foglalkozni, mert már Krisztus és az apostolok idejében is sok evangélium és sokféle prédikátor volt, de ma még több és veszélyesebb. Vigyázzunk tehát, Krisztusban hívó testvéreim, hogy mit és hogyan prédikálunk. Beszédemnek tárgya négy részre osztható. A következőkre: 1. Megbízás a prédikálásra. 2. A prédikálandó evangélium. 3. A nép, melynek hivatta vagyunk prédikálni. 4. Módozatok a prédikálásra.

1. Megbízás a prédikálásra.

Prédikálni annyi, mint kijelenteni, hirdetni azt, amiről vagy akiről meg van győződve hallása, látomása és érzése által. (Ján. 3:11.) Prédikálás van kétféle. Hangos és hangtalan. Zsolt. 19. és Róm. 1: ban olvassuk, hogy a kiterjesztett

erősség, az égitestek és minden néma teremtmények prédikálják és hirdetik Istennek nagyságát és hatalmát. Hivatásukat teljesítik a teremtetés óta változatlanul és fáradtságot nem ismerve, folytatják. A hangos prédikálás az ember dolga és feladata, aki a teremtetés koronája és az Isten képének hordozója. A legfőbb feladata, az Istennek szeretetét hirdetni, az elbukott emberiségnek. De, ne tévesszük össze, hogy a bűn miatt, az Isten, a hangos prédikálást csak választott egyénekre bízta. Az ótestamentumi időkben a zsidó népre bízta a törvény megőrzését, Egyiptomban és a pusztában cselekedett csodáinak a hirdetését. (Ex. 19:5.) Az akkor élő népek és nemzetek közül választotta ki Isten őket erre a hivatásra. Nem azért, mert nagy nép volt, nem azért, mert műveltségben vezettek volna és jobbak sem voltak a többi népnél. Num. 14:22-ben olvassuk, hogy egy év leforgása alatt, tizszer fordultak Isten ellen. Az ok, amiért Isten őket megbízta a prédikálásra, mert szerette Ábrahámot és a neki tett ígérteit váltotta be. (Deu. 7,6:8.) Vagy 1500 évig volt ezen megbízatásuk, de ahelyett, hogy a pogányokra hatással lett volna az ő életük és prédikálásuk. A prófétáknak az Ur parancsot ad, hogy prófétáljanak az Izraelháza ellen. Tehát ők, mint Istentől küldött igazság prédikátorai, haszontalanokká lettek és mint ilyenek, ezt vesztek, elvették, kidobattak a világ lábai alá és most az egész világ előtt értéktelenek. Utólréte őket Deu. 28-ban kijelentett átok és a Mt. 5:1'-ban, az Ur által kijelentett példázat. Persze, nem maradnak örökké elvetettek. Krisztus 1000 éves uralkodása alkalmával fölvétnék és mint világnyelvet beszélő nemzet fogják Krisztust prédikálni az egész világon. (Zak. 12:10.)

Átjőve az újtestamentumi korszakba, szintén úgy találjuk, hogy az evangélium prédikálására ismét választva van. Különbség itt és az ótestamentumi választás közt, hogy itt nem egyszínű nép, egy nyelvet

beszélő nemzet, egy osztályhoz tartozóbból van a választás, de a világ minden táján lakó-, beszélő- és színű népből, aki hisz a Jézus Krisztusban. (I. Pt. 2:9.) Ezeket a Krisztus az ő vérében megmosta, az Ő igazságának öltözetével felöltöztette, szentlelkének kenetével fölkenete, azaz felavatta; hatalommal ellátta és, mint tiszták, alkalmasakra, reájuk bízta az evangélium üzenetének a prédikálását. Tehát, — hogy több, mint 200 felekezet hirdeti és prédikálja ma az újtestamentumot, nem jelenti, hogy mind a Krisztus felkentje és küldöttje. Nagyon soknak csak az iskolai diploma és a pápa-szentelés, amire hivatkozhat. Lelki elhívás, leküldetés, amire Jeremiás és Pál hivatkoznak, (Jer. I. Csel. 9:6), erről fogalmuk sincsen, sőt, ha egy diplomázatlan egyént, akit az Ur felkent, hallanak prédikálni, kinevetik és jogtalanak minősítik a hivatásra. Akik az Urtól vagytok elhívva, testvéreim, ne ijesszen meg benneteket, ha valaki a műveltség talán töletek nagyobb és nyelvtan, szókietesteket, stb. kritizálja.

Az anyag a prédikáláshoz, szintén Istentől jön. Illusztrációnak lehet felhasználni olvasott dolgokat, de az alap az Isten lelkének sugallatától, a Krisztusban szerzett tapasztalatból kell, hogy jöjjön. (Jn. 1:11.) Az Ur mondása Nikodémusnak: "Amit tudunk, azt mondjuk és amit látunk, arról teszünk bizonyosságot?" Zsidók 11-ik részében hithősökről prédikálhatunk, de mit ér az nekünk, ha mi nem birunk azon hittel. Másnak hitéből nem lehet valaki keresztyén, sem üdvösséget nem nyerhet.

Midőn Péter és János a tanács előtt állva arra kényszerítették, hogy a "Jézus nevében ne prédikáljanak," válaszuk az volt, hogy lehetetlen elhallgatni azt, amit láttak és hallottak. Mózes-, törvény-, királyok- és próféták nevében megengedték, hogy prédikáljanak, de abban nem volt erő. Korinthusban Pált az Ur bátorítja: "Ne félj, hanem szólj és ne hallgass."

(Folytatása következik.)

IFJUSÁGI ROVAT

LEVÉL

az amerikai magyar ifjúsághoz.

Kedves Testvéreink és Barátaink!

SOHA NEM ÉRZETT, különös érzés fog el, amikor a budapesti — Nap-uccai Baptista Gyülekezet Ifjúsági Egylete nevében, e levél megírásához kezdek. Az amerikai magyar Ifjúsági Egyletek tagjaihoz szeretnék szólni, kiváltképpen azokhoz a "második" és "harmadik generációs" ifjakhoz, akiket nemcsak, hogy nem ismerek, de akik Magyarországot sohasem látták s akik a magyar nyelvet alig-alig használják. Mi azonban mindnyájan hisszük, hogy az amerikai magyar ifjúság szívesen vállalja velünk, édesanyjuk vagy édesapjuk szülőhazájában élő, "óhazai" ifjúsággal a közösséget és tudjuk, hogy az Ur Jézusban való egység és szeretet közel tudja hozni egymáshoz a szíveket.

Őszinte vágyunk az, hogy megtaláljuk Veletek a kapcsolatot. Írjatok az ifjúsági munkátokról, mi is örömmel válaszolunk a leveletekre. A háborus évek miatt, sem az "Evangéliumi Hirnök," sem egyéb sajtótermék nem érkezett hozzánk. Hasznos missziói szolgálatot tennétek azzal, ha küldenétek angolnyelvű baptista és egyéb keresztény ifjúsági lapokat, könyveket. Mi ezekből fordítani fogunk és sokak számára lesz áldás. Több száz magyar leány és fiú számára jelentene örömet, ha címünkre megküldenétek az újabb amerikai énekeskönyveket, éneklapokat és egyéb használható zenedarabokat. Többen nagy talentummal rendelkeznek nálunk a szöveg-fordításban. Adjatok címeket és mi is kész örömmel küldünk cserébe szép magyar verseskönyveket, — magyar

Ha az Evangéliumi Hirnököt szereti, mondja meg ismerőseinek és kérje őket előfizetésre. Ha pedig a lapban valami ellen kifogása van, mondja meg nekünk!

szerzők énekeit, stb.

Szomoruan közöljük Veletek, — hogy ifjúsági lapunkat, "A KÜRT"-öt még nem indíthattuk meg. Országos nyári táborunk Tahiban, romokban van. Ezen a szép helyen sok amerikai testvérünk töltött feledhetetlen napokat. Az ifjúsági misszióban csaknem leirhatatlan technikai akadályokkal kell megbirkoznunk, de Istennek hála: a gyülekezeti ifjúsági munka a legtöbb helyen erőteljes. A mi templomunk több bombától kapott találatot, de az a bomba, amelyik az énekkari és orgonakarzat alá furódott és — porhadönthette volna az egész épületet, — nem robbant fel. Az Ur tudta nélkül semmi sem történik.

Abban a reményben köszöntünk Titeket, amerikai magyar ifjúság, hogy Felétek nyuló kezünket nem utasítjátok vissza, hanem testvéri szeretettel megragadjátok. Kéz a kézben szolgáljuk együtt Isten országát!

Urunk gazdag áldását kívánja:

Dr. med. SOMOGYI Barnabás
a budapesti Nap-uccai Baptista Gyülekezet Ifjúsági Egyletének elnöke, — VIII. Kistemplom u. 12. Budapest, Hungary.

SAVED TO SERVE

The deserts of Galilee were continually thronged with people who sought to hear Him who spake. When He sought to be alone with His Father, the people thronged Him. On one or two occasions He fed the hungry people—He who was Himself the True Bread sent down from Heaven. This He sought to show them, but only the few realized His rightful claims. On the contrary the religious leaders of the day sought to kill Him, but "His hour had not yet come." He was despised and rejected of men, and it is true to-day that the masses on the whole despise Him, though, as then, there are those even among the chief rulers who believe on Him. The fear of man was upon such then, "lest they should be put out of the synagogue." They were

secret believers though now and again they spoke.

Spoke Out for the Master

How much more joy must have possessed the heart of the man born blind, though cast out of the Temple because he confessed the Christ! Better be cast out of the Temple than to be eternally cast out from the place of many mansions, which our Lord tells us He is preparing for us, and from the presence of God for ever. Christ said, "Whosoever therefore shall confess Me before men, Him will I confess also before My Father which is in Heaven," and, "If thou shalt confess with thy mouth the Lord Jesus, and shalt believe in thine heart that God hath raised Him from the dead, thou shalt be saved." Beloved, let us tell . . . how great things God had done for us.

Everyday Life

we meet them, souls without hope, and without God in the world: who have spent all, perhaps, trying to get satisfaction out of things here in this life. Then there are others who are living in sin and shame, some whom drink had dragged down to the very gutter of starvation and ruin. It was with a heart that bled that our Lord looked upon the multitude. We read that He had "compassion on them, because they . . . as sheep having no shepherd." "The harvest truly is plentiful, but the labourers are few; pray ye therefore the Lord of the harvest, that He will send forth labourers into His harvest."

Beloved, will you be one to go forward to help in our Lord's harvest field? We are "saved to serve," and just where you are placed you can be a simple yet powerful witness for our Lord and Master.

CSAK egy mód van, hogy ne rettegjünk az emberektől, hogy ne rettegjünk a haláltól, hogy ne rettegjünk a gonosztól, hogy ne rettegjünk a természeti erőktől, — és ez abban áll, hogy ne rettegjünk az Istentől, hanem szeressük Őt.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

HUSZONÖT ÉVES JUBILEUM

JUNIUS 22-ÉN fényes és minden tekintetben jól sikerült ünneplésben volt része a Huntsburg, Ohio-i Magyar Baptista Gyülekezetnek, midőn fennállásának 25 éves jubileumát ünnepelték bankettel és szép programmal egybekötve. Az alkalomra meghívták a környékbeli gyülekezeteket, melyekből nagy számban jelentek meg, több helyről pásztoraikkal az élén.

Miután a finom ünnepi vacsorát megettük a Windsor, Ohio-i Town Hall-ban, onnan átmentünk a helybeli Methodista templomba, melynek az ajtajában az Akroni Zenekar több szép darabot játszott el, mely közönségesen Windsor népét nem csak felrázta, hanem bámulatba is hozta, mert ők olyan zenét soha életükben nem hallottak. Majd a harangot is meghúztuk és bevonultunk a templomba, hogy ünneplésünket folytassuk. Zenésztestvéreink bent is szép szolgálatot tettek az Urnak és az ünneplő közönségnek.

Az ünnepi műsort Bertalan István prédikátor tv. vezette, mely közös ének és imával vette kezdetét. Az igéket Balla György, akroni préd. tv. olvasta, míg imában Dauda Vilmos clevelandi préd. tv. vezetett. Az ünnepi beszédet pedig Petre Gábor, buffalói préd. tv. tartotta, ki a huntsburgi gyülekezetnek alapítója volt. A helyi gyülekezet részéről Dobos János diakónus tv., Fülöp Sándor jegyző és vas. iskolai főtanító és Domokos Márton bizottsági tag szólaltak fel és beszéltek a gyülekezet multjának nehézségeiről, melyeken Isten hatalmas karral átvezette és a fáradozást, áldozatkészséget gazdagon megjutalmazta, melyből a legtöbb rész a gyülekezet 19 és fél éven keresztüli vezetőjének a Petre tv.-nek jutott.

A kellemes ünneplés csak az est késői órájában ért véget s mindenki boldogan távozott.

Megemlítésre méltók a huntsburgi "már-ták", kik az ünnepi vasora elkészítésénél újból kitettek magukért. Nem csak, hogy mindennek a legjava volt az asztalon, hanem volt belőle bőven.

Ez uttál is kívánjuk Istennek bőséges áldását a huntsburgi testvériségre, hogy szép multjuk árnyékában ne aljanak meg, hanem még nagyobb odaadással, áldozatkészséggel törtsenek előre. — Egy jelen volt.

MISSZIÓHIREK

A KELETI NÖEGYESÜLETEK KONFERENCIÁJA

MAJUS 18-án d. u. 2 órakor, Garfield, N. J.-ben tartottuk meg évi konferencián-

kat a következő jeligével: HOGYAN TARTSUK ÉGVE A LELKI TŰZET? Bevezető imában vezetett Kovács M.-né nővérünk Bethlehem, Pa. s közös énekeket énekeltünk Major Mihályné nővérünk ügyes vezetése mellett, kinek e sorokban is köszönetet mondunk. Egy új éneket is irt erre az alkalomra "MAGYAR HIVŐ NŐK" címen. Előadók szívéhez szóló dolgozatokat és beszédeket adtak elő, mely sok áldásban részesítette a jelenlévőket. A jegyző felolvasta az 1945-ik évben tartott gyűlésről fel vett jegyzőkönyvet és a pénztáros meg tette az évi jelentést.

A gyűlés 100.00 dollárt szavazott meg Magyarországi segélyre, 25.00 dollárt az Aggmenházra, 20.00 dollárt a kanadai árváknak és 10.00 dollárt az irodalomra.

Ezen a gyűlésen egy emlék zászlót adtak át a nők. Berlet Ferencné elnöknő imára szólította fel a nőket s ima után átadta a szép zászlót, melyre fehér arany betűkkel van reírva: "KELETI MAGYAR BAPTISTA NÖEGYLETEK KONFERENCIÁJA, ALAKULT 1937-IK ÉVBEN." Urunk segítségével a jövő esztendőben tízéves jubileumot ünnepelünk.

A jövőévi gyűlésre négy helyről kapunk meghívást, mely közül a gyűlés Perth Amboyt választotta abban a reményben, hogy akkorra az új templomban tarthatjuk meg az ünnepélyt.

Rev. Kocsis Imre new yorki lelkipásztor szívében énekelte: "Egy szép vásárról olvastam . . ." című gyönyörű éneket. Ez alkalommal üdvözölte a gyűlés Kocsis testvéreinket a magyar munkában.

Örömmel és lelki élvezettel hallgattuk a Nöegyesületek munkájáról szóló jelentést, mely össze volt kötve gyertya gyújtással.

Megemlékeztünk az évben elköltözött testvérnőinkről is. Rev. Stumpf Lajos imádkozott.

A konferenciára egybegyűlt nővéreink annyira megvoltak elégedve a programmal és a tisztviselők évi munkájával, hogy a multévi tisztviselőket egyhangulag ismét megválasztották. Elnök Berlet Henryné, New York; Társelnök: Stumpf Árpádné, Bridgeport, Conn.; Jegyző: Berlet Istvánné, New York; Pénztáros: Németh Dávidné, Garfield, N. J.

Évi konferenciánk nagyszerűen sikerült. Hálásak vagyunk az előadóknak s a Garfield-i gyülekezetnek és különösen a Nöegyesületnek, mely finom vacsorával szolgált. De mindenek felett hálásak vagyunk Urunknak, Aki ezen a gyűlésen is velünk volt. — Berlet Istvánné, jegyző.

CARTERET, N. J.

VACSORA. — Gyülekezetünkben áldásosan munkálkodó férfikör egy izletes vacsorát szolgált fel május havában. A vacsorát a férfiegylet tagjai készítették Gombár József és Brezda György fősza-

kács vezetése mellett. Oly nagyszerű és sikeres volt ez, hogy még a nőktől is dicséretet kaptak a férfiak. Itt is köszönetet mondunk fáradozásaikért.

SZÜLETÉSNAPI meglepetés. — Özvegy Orbán Józsefné nővérünket ünnepelte gyülekezetünk születésének évfordulója alkalmából. Ez a meglepetés nagyszerűen sikerült, amihez hasonló talán sosa nem volt az ünnepelt életében. Anynyira meghatotta ez az ünnepeltet, hogy sirt örömében. A gyülekezet nevében Yanovicz György diakonus szolt üdvözlő szavakat. A gyermekei sok szép ajándékkal halmozták el édesanyjukat. A gyülekezet a "Happy Birthday To You" énekkel üdvözölte. Szerezzünk egymásnak örömekeket!

RÉVÉSZ TESTVÉR BETEG. — Fájdalmas szívvel tudatjuk az E. H. olvasóit s kedves testvéreinket, hogy Révész L. Testvérünk, gyülekezetünknek pásztora folyó év április óta nagyon beteg. Voltak olyan hetek, napok, amidőn járni sem volt képes, annyira gyötörték fájdalmai. De Testvérünk az Urban való bizodalommal viselte mélységes fájdalmait. Orvostól-orvoshoz ment segítségért, de valahány megvizsgálta, mind más-más betegségről beszélt. Nehéz helyzete dacára, még most is eljön a templomba és tehetségéhez képest szolgálatot teljesít. Hogy meddig bírja így sorsát viselni és mi lesz vele, az Urnál van. Imádkozzunk érette és családjáért.

ELJEGYZÉSEK. — Orbán Géza, özv. Orbán Józsefné kedves fia, ki három esztendőt töltött a tengerészeknél, eljegyezte Révész Esztert, gyülekezetünk pásztorának kedves bájos leányát. Menyegzőjük november 9-én lesz megtartva. Ugy a vőlegény, mint a menyasszony hűséges tagja gyülekezetünknek. A menyasszony gyülekezetünk organistája is.

A PERTH AMBOYI Csete Vilmos barátunk eljegyezte özv. Orbán Józsefné nővérünk leányát. A menyegző ideje még nincsen megállapítva. Ifju testvéreinknek kívánunk sok lelki örömet is Urunk szolgálatában.

IFJUSÁGI ÜNNEPÉLY. — A new jerseyi 5 magyar gyülekezet ifjusága július 30-án gyülekezetünkben tartotta meg évi konferenciáját, mely minden tekintetben áldásos és nevelő volt. Ifjaink nagyszám-ban vettek részt. A gyűlést Balogh József elnök vezette. A helybeli ifjuság vacsorát szolgált fel a vendégeknek. Adjon a mi Urunk sok ilyen alkalmat ifju testvéreinknek.

CLEVELAND, OHIO

MENYEGZŐ az Egyesült Gyülekezetben. — Augusztus 3-án este örömteljes menyegzői ünnepélyt szlemlítettünk templomunkban — az Ur színe előtt, amikor Páltza Ernő és Bruke Tilda tv.-eink sirigtartó házastársi hűséget fogadtak egymásnak. A gyönyörű menyasszony (Burke Lá-

zár és neje tv.ek bájos leánya) és a derék vőlegény (Páltza Lajos és neje tv.ek szeretett fia) elragadó párt alkottak a rendkívül szépen feldisített templomban.

A hivatalos aktust dr. Buday-Gruber Károly lekipásztör végezte. Isten ígését angolul Fodor Gábor youngstowni és magyarul Dauda Vilmos helybeli prédikátor tv. hirdette. Páltza Zoltánné tv. alkalmi szölköt énekelt és Burke Ibolyka tv. orgonázott. A menyasszony nagyon sok szép és értékes ajándékot kapott. Az Ur áldja, segítse és tartsa meg mindvégig igaz boldogságban ezt a kedves ifju párt! (G.K.)

GARY, IND.

ÖRÖMMEL közöljük, hogy nagy örömben részesített bennünket az Ur, amidőn Michael Papush és Kirla Margit b. egybekelési ünnepélyüket megtartottuk augusztus hó 17-én. Templomunk egészen megtelt vendégsereggel.

A "Wedding March"-ot Kelemen Lajosné nővérünk játszotta. Az alkalmi szölköt Bruce nővérünk énekelt. A házassági szertartást Rev. J. S. Fazekas prédikátor tv. végezte angolul. A szertartás után a vendégek üdvözölték az ujpárt, jókívánalmaikat fejezték ki vele szemben. Ezután nyomban a templomunk alsó termébe vonultunk, ahol izletes süteményekkel, kávéval, fagyalttal, szódával és egyéb jóval lettünk megvendégelve. Az utóbbi részeit a felhalmozott ajándékoknak már itt bontotta fel az ujpár, melyek sok szép értéket képviseltek. Hálájukat boldog örömmel fejezték ki minden egyes csomag felbontásánál. Ezen menyegzői ünnepély szépen és örömteljes hangulatban folyt le. Megjegyzendő, hogy a mi barátnőnk hűséges és kitartó piánistája volt 6 éven keresztül a mi vasárnapi iskolánknak. Igaz, hogy még nem adta át szívét a Megváltónak, de hisszük, hogy ez is megtörténik nem soká!

Az Ur áldja meg az új párt mind testi és lelki javaival, hogy megértéssel élhessenek békés és példás keresztyéni házasságot.

NEW BRUNSWICK, N. J.

GYÁSZHIR. — Idb. Kurák György tv. hosszu szenvedés után július 13-án, 61 éves korában elhunyt. Temetése mélységes részvét mellett július 16-án folyt le. Vasárnap este a gyászháznál Rev. Kinda Sándor szölköt a vigasztaló ígéket. A temetés alkalmával jelen voltak a követ-

kező lelkesek: Rev. Stumpf L., Rev. Révész L., Rev. Kovács M., kik Rev. Major M. vezetése mellett nagy szolgálatot tettek a temetési istentiszteleten. Kurák tv. hűséges volt az Urhoz, családjához, gyülekezetéhez és a szent lelki munkához. Életében jól, nemesen harcolt s kétség nélkül az övé lett az élet koronája. Ő egy hű férj volt és hűséges édesapa. Egy ragyogó példás életet élt mindenben. Hosszantartó betegsége alatt nem zúgódott. Türelmesen viselte sorsát. Áldásos életével örökké beszélni fog az utódoknak. Gyülekezetünknek egyik legmegértőbb tanácsadója is volt. Harminc évig szolgálta hűséggel az Urat. Fájdalmas szívvel vetünk búcsut tölle, de azzal az élő hittel és reménységgel, hogy egykor találkozni fogunk vele az örökévalóságban. A templomban szölköt éneket énekeltek Mrs. Major, "Élj boldogul Testvériség", és Rev. Stumpf, "Egy nap ha élttem véget ér" című éneket. Utolsó kérése gyermekeihez ez volt: "Édesatyátokat el ne hadjátok." Az Ur vigasztalja meg a gyászolókat. Emléke legyen áldott!

NYÁRI ISKOLA. — Ez évben is tartottunk nyári iskolát a gyermekeknek, mely iskolában sokat tanultak gyermekeink. A magyar írás és olvasás mellett még sok bibliai igazságokat is tanultak a gyermekek. A záró vizsga alkalmával szép közönség volt együtt, amidőn a gyermekek szép sikerrel vizsgáztak a tantárgyakból. Ez évben tanítóink voltak: Major Testvéreink, Honesko J.-né és idb. Gribick M.-né. Hálákat adunk Istenünknek az alkalomért. Áldja meg Urunk az elvégzett munkát.

UTBAN California felé. — Sajnálatlalt közöljük, hogy Honesko József Testvéreink városunkból Los Angeles, Californiába költözködtek. Hiányozni fognak körünkől, de megnyugszunk, mert tudjuk, hogy ők ott is az Urnak fognak szolgálni. Kívánjuk, hogy utjuk, valamint az ottani elhelyezkedésük szerencsés és boldog legyen. — Idb. Gribick Mihályné.

AKI CSAK EGY új előfizetőt is szerz az EVANGÉLIUMI HIRNÖKNEK, — az nemcsak olvasója, de terjesztője is annak szentcélú munkának, amit a lap végez.

PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Alexander KINDA
357 Alpine Street,
PERTH AMBOY, N. J.

SZÖVETSÉGI PÉNZTÁRNOK:

Rev. Arthur STUMPF
14. Silliman Ave.,
BRIDGEPORT, CONN.

MENHÁZI ÉS ÁRVAHÁZI:

Rev. Frank VER
818 N. Broadway
DAYTON, OHIO.

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOKA:

Mrs. Michael Major
38 Hartwell St.,
NEW BRUNSWICK, N. J.

HAMULA SÁNDOR magyar ügyvéd

Forduljon hozzá bizalommal, levélileg vagy személyesen.
104 Glenwood Ave. — Eas Orange, N. J.
Telefon: ORANGE 2-1717.

Az amerikai magyarság között

AZ EGYETLEN

protestáns jellegű országos intézmény, amely törvényes tartalékkal rendelkező életbiztosítást nyújt tagjainak és őket betegségekben is részesíti.

AMERIKAI MAGYAR REFORMÁTUS EGYESÜLET

1726 Pennsylvania Ave., N. W.
WASHINGTON 6, D. C.

25 ezer tag, 2 millió dollár tartalék

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZÉSI INTÉZETE
készen áll éjjel és nappal a magyarság szolgálatára

3929 LORAIN AVE. Cleveland, O.
Telefon: MELrose 3075-3076

ELSŐ MAGYAR TEMETKEZŐ VÁLLALAT

FRAZON & YELENIK
519 Ontario St.—Buffalo, N.Y.

Frank J. FRAZON, Licensed Mgr.
Albert YELENIK, Unlicensed Assoc.

Gyász esetén hívja fel:
Riv. 1022

Impozáns temetések—Mésékelt árak